

Partner voor de publieke sector

Georganiseerd overleg sector Defensie
Sectoroverleg Defensie (SOD)

CAOP
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Contact: Jasmijn ter Haar
Telefoon: 06 44 12 43 26
E-mail: j.terhaar@caop.nl
Datum: 5 januari 2026
Bijlage:
Ons kenmerk: SOD/25.0637.1
Project-/zaaknummer: G.1.01

Onderwerp

Aangepast deelverslag 2 van de vergadering van het Sectoroverleg Defensie (SOD) op 30 september 2025 van 13.05 tot 16.36 in de Sophiezaal van het CAOP te Den Haag

Aanwezig

Van de zijde van Defensie: M. Suwout (vz)¹, G. Tuinman (tot 15.38u.), B. de Greeff, L. de Haan, S. Houwer, A. Litjens (tot 15.38u.), W. Schwab

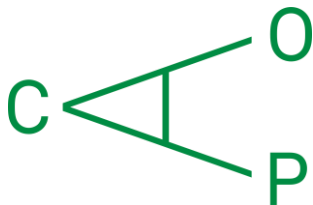
Van de zijde van de centrales: J. Debie, T. de Jong, R. van Riel (AC), A. Rozendal, S. Schuitema (ACOP), S. Hop, J. Kropf (CCOOP), J. ten Berg, A. Oosting-Klock, M. Wouters (CMHF)

Van de zijde van het secretariaat (CAOP): V. Swens (verslaglegging: C. Steenbergen)

Agenda (SOD/25.0420.2)

1. Opening, mededelingen, vaststellen agenda.
2. Deelverslag en actiepuntenlijst van 8 juli 2025 (SOD/25.0490 + 1 bijlage)
3. Voorstel groeiplan Defensie (SOD/25.0411 + 1 bijlage)
4. Naleving SOD-afspraken 17 december 2024 (SOD/25.0021 + 1 bijlage)
5. Voorwaardelijk ontslag (AP/25.0350 + 1 bijlage)
6. Concept beleidsvoornemen LRP 1734 JKB Schieten van het CLAS (REO/25.0123)
7. Aanstelling burger als brigade-generaal (SOD/25.0297)
8. Rondvraag en afsluiting

¹ De voorzitter is 'technisch voorzitter' zolang de staatssecretaris aan de vergadering deelneemt en is daadwerkelijk 'voorzitter' zodra de staatssecretaris de vergadering verlaten heeft.

Agendapunt 1: Opening, mededelingen, vaststellen agenda

De voorzitter heropent de vergadering om 13.05 uur en licht toe dat dit een vervolg is op de schorsing van de SOD-vergadering van 8 juli 2025, waarover partijen gezamenlijk hebben afgesproken dat die vergadering op een ander moment zou worden hervat, hetgeen vandaag aan de orde is. De heer Van Riel sluit vandaag aan via MS-Teams en spreker vraagt of de verbinding toereikend is, hetgeen wordt bevestigd. Voorts vraagt spreker aandacht voor de nieuw HDP en voorzitter SOD, Barbara de Greeff, die het voorzitterschap vanaf de volgende SOD-vergadering zal overnemen van spreker, conform afspraak. Tenslotte meldt spreker dat de staatssecretaris van Defensie vandaag aanwezig is bij deze vergadering. Spreker zal vandaag de rol van technisch voorzitter inkleden en de staatssecretaris zal desgewenst het woord nemen in afstemming met spreker. Vervolgens stelt de voorzitter voor om de vergadering voort te zetten op het punt waar de vorige keer is geëindigd. Hij kan zich echter ook voorstellen dat de centrales wellicht van mening zijn dat eerst het deelverslag moet worden bekeken. Spreker heeft zelf geen opmerkingen op het deelverslag.

De heer Kropf heet allereerst mevrouw De Greeff van harte welkom in dit gremium. Voorts merkt spreker ten aanzien van het deelverslag van 8 juli 2025 op dat de rol van de voorzitter niet goed staat opgenomen. Hij vraagt of de heer Suwout hierin de rol van voorzitter of technisch voorzitter heeft gehad en hoe daarmee wordt omgegaan. Spreker stelt voor om nu eerst het verslag vast te stellen, zodat in ieder geval de beelden worden gedeeld inzake waar partijen nu staan.

De voorzitter licht toe dat de staatssecretaris van Defensie de voorzitter van het SOD is. Spreker vraagt vervolgens wat hierin de suggestie van de heer Kropf is. De heer Kropf verschilt hierin van mening. Spreker haalt hieruit naar voren dat door de staatssecretaris wordt gezegd dat het technisch voorzitterschap door de heer Suwout wordt ingekleed. Vervolgens staat er dat de heer Suwout voorzitter is. Uiteindelijk is het lastig te zien wanneer de staatssecretaris weggaat en dat de heer Suwout van technisch voorzitter dan weer het voorzitterschap overneemt. Hij meent dat partijen hierbij hetzelfde beeld hebben, maar dat dit niet duidelijk blijkt uit het verslag. Spreker herhaalt dat hij het deelverslag graag zou willen vaststellen.

De heer Schuijtema heet mevrouw De Greeff eveneens van harte welkom. Spreker is het eens met het doornemen van het deelverslag. Hij onderschrijft het punt van de heer Kropf inzake het voorzitterschap.

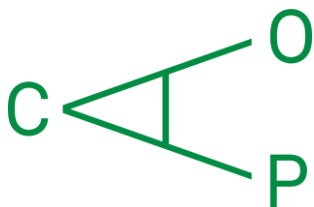
De heer Debie meldt dat hij het voorzitterschap van de AC in mei 2027 zal overdragen aan Theo de Jong. Tot die tijd zal de heer De Jong meelopen met spreker om zich de gang van zaken rondom dit overleg eigen te maken. Voorts heet spreker mevrouw De Greeff van harte welkom in de functie van HDP in deze vergadering.

De heer Ten Berg is akkoord met het eerst vaststellen van het deelverslag. Voorts stelt spreker een nieuwe onderhandelaar voor namens de CMHF, zijnde Mark Wouters.

De voorzitter merkt op dat hij aan het afscheid van de vertrekkende onderhandelaars later nog aandacht zal besteden, maar geeft het woord nu eerst aan de nieuwe onderhandelaars.

De heer Wouters stelt zich voor. Spreker is Majoor bij de luchtmacht en sinds 1 juni 2025 werkzaam bij de CMHF en zal de taken overnemen van mevrouw Oosting-Klock.

Vervolgens stelt de heer De Jong zich voor. Spreker heeft 20 jaar bij de Landmacht gewerkt, op operationeel vlak en binnen de medezeggenschap. Daarbij heeft spreker ook tussentijds gestudeerd en is hij geëindigd bij staf CLAS als cluster coördinator projecten. Spreker is ook enige tijd als ondernemer actief

geweest. In het kader van trainingen medezeggenschap en managementteams HDE, is spreker vervolgens in contact gekomen met Jean Debie, die hem benaderde inzake het overnemen van het voorzitterschap.

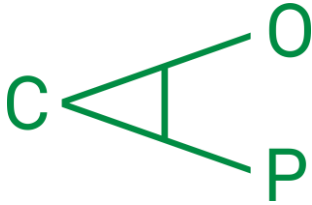
Agendapunt 2: Deelverslag en actiepuntenlijst van 8 juli 2025 (SOD/25.0490 + 1 bijlage)

De voorzitter concludeert dat partijen het deelverslag van 8 juli 2025 zojuist al hebben besproken en dat hij de opmerking van de heer Kropf inzake het voorzitterschap, dan wel technisch gemandateerde voorzitterschap, in acht zal nemen.

Agendapunt 3: Voorstel groeiplan Defensie (SOD/25.0411 + 1 bijlage)

De voorzitter geeft het woord aan de daadwerkelijke voorzitter van het SOD, de staatssecretaris, de heer Tuinman.

De staatssecretaris meldt dat het SOD van 8 juli 2025 nu wordt hervat. Voorts zegt hij dat partijen sinds januari 2025 met elkaar in gesprek zijn over de noodzakelijke aanpassingen voor het realisatieproces. Spreker heeft reeds vaker benadrukt wat daarvan de urgentie is en wat er in de wereld aan de hand is en dat het steeds nijpender wordt. Vervolgens noemt hij dat meerdere informele overleggen in de tussentijd hebben plaatsgevonden en dat een aantal formele werkgroepen zijn opgezet. Inmiddels is dit het vijfde SOD waarin dit onderwerp centraal staat. Op 18 maart 2025 heeft spreker de opbrengsten van de specialistengroep ontvangen, beter bekend als de bijlage groei. Voorts heeft spreker op 1 april 2025 aangegeven dat verdere vereenvoudiging noodzakelijk is. Op 11 april 2025 hebben de centrales het door spreker aangepaste voorstel ontvangen. Tenslotte noemt spreker de brief van 4 juni 2025, met als onderwerp het totaalvoorstel Groei Plan Defensie (GPD). Daarover is de vorige keer uitvoerig gesproken. Dit voorstel is feitelijk een samenvoeging van de bijlage groei met de verdere vereenvoudigingsvoorstellen. Vervolgens is het zomerreces nu voorbij en zou spreker graag in samenwerking met de centrales willen toewerken naar besluitvorming. Tegelijkertijd wil hij open en eerlijk zijn. Het voorstel is niet het eindproduct waar hij zelf het liefst mee zou werken. Dit heeft spreker al eerder aangegeven, namelijk dat hij het URD het liefst parkeert, om duidelijk te krijgen wat de randvoorwaarden zijn die de centrales nodig hebben om dit goed in te regelen. Hetgeen voor spreker voorop staat is het symbool van de impasse waar partijen uiteindelijk in terecht zijn gekomen. Men is nu een jaar verder en dit is het vijfde SOD en spreker wijst erop waar partijen nu staan. Vervolgens zegt spreker dat hij dit nadrukkelijk ziet als zijnde een tussenstap, een stap die nodig wordt geacht vanwege de hoge druk en de noodzaak die spreker voelt om het reorganisatieproces te vereenvoudigen, maar wel met behoud van de juiste waarborgen en rolverdelingen waar spreker meermaals de nadruk op heeft gelegd. De centrales hebben spreker eerder gewezen op het niet volledig nakomen van eerdere arbeidsvoorwaardelijke afspraken en het uitblijven van zichtbare kwaliteitsverbeteringen bij Defensie. Die signalen heeft spreker zich aangetrokken en is hiermee aan de slag gegaan. Daarom is gedurende dit zomerreces met een heel team gewerkt aan een interne richtlijn die het handelen rondom reorganisaties moet uniformeren, verduidelijken, vereenvoudigen, consistent en congruent maken en altijd op basis van dezelfde principes en kwaliteit, vanaf projectleidersniveau tot en met de expertiseteams. Ook werken aan het beter borgen van expertise rondom reorganisaties binnen de organisatie. Zoals spreker al eerder heeft gezegd, is hij in gezamenlijkheid met deze tafel een weg ingeslagen en hoopt spreker dat men snel de vruchten van die richting zal zien. Tegelijkertijd constateert spreker dat met alle afspraken en interne inspanningen, de tijd schaars is en blijft en feitelijk steeds schaarser wordt. De hoeveelheid plannen die door het reorganisatieproces heen moeten, is groot en zal alleen maar groter worden. Dit mag echter nooit ten koste gaan van de zorgvuldigheid van personele waarborgen, benadrukt spreker. Daarom is nu de interne richtlijn neergelegd waarlangs wordt gewerkt. Dit blijft ook voor spreker een harde randvoorwaarde. De vraag is echter, na vijf SOD-vergaderingen, of de centrales het vertrouwen geven aan Defensie om met het Groei Plan Defensie verder te werken, oftewel de stap naar vereenvoudiging van het URD. De doelstelling van vandaag is om

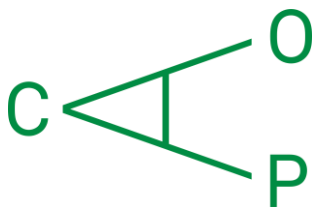
gemeenschappelijk die basis te leggen, zodat met concrete formats in de werkgroepen voortgang kan worden geboekt. Samen wordt op de fundamentele herziening van het reorganisatiebeleid doorgepakt. Partijen hebben een paar keer op het kruispunt gestaan en het kruispunt wordt steeds nijpender. Waar partijen thans staan, ervaart hij nog steeds als nijpend. Spreker weet dat centrales de vorige keer opmerkingen en vragen hebben geplaatst over het Groei Plan Defensie. Daar zal de heer Suwout verder op ingaan. Spreker constateert wel dat veel opmerkingen niet zozeer over de inhoud gingen, maar meer over de vraag of Defensie in staat is om de regels over uniform werken op een goede manier weet op te pakken. Spreker heeft er alles aan gedaan om de zorgen van centrales over de kwaliteit van de reorganisaties weg te nemen door die interne richtlijn te hanteren. In de praktijk moet dit nog blijken, maar hij meent dat de eerste tekenen wel degelijk positief zijn. Er zullen nog beslist bepaalde zaken fout gaan, maar het is van belang om daar als organisatie van te leren. Verder is hij ervan overtuigd dat over en weer voldoende instrumenten beschikbaar zijn om die waarborgen te creëren, en het personeel daar nooit de dupe van te laten zijn. Zijn vraag is of er tussen partijen voldoende grond is om dat GPD inclusief die vier punten verder te brengen. Mochten de centrales hier ontkennend op reageren, moet daar eerst over worden gesproken. In dat geval heeft het weinig zin om vandaag door alle technische punten heen te lopen. Mocht het antwoord bevestigend zijn, is zijn voorstel om een besluit te nemen en samen aan die basis te werken.

De heer Kropf was in de veronderstelling dat de staatssecretaris het verslag ging vaststellen, daarom vraagt hij wat hij verkeerd heeft begrepen. De voorzitter was in de veronderstelling dat het verslag al is vastgesteld. De heer Kropf meent dat dit niet het geval is en merkt op dat hij nog een aantal opmerkingen ten aanzien van het verslag heeft. Spreker benadrukt herhaaldelijk dat het verslag nog niet is vastgesteld. De voorzitter vraagt of de heer Kropf kort achter elkaar de punten kan opnoemen, waarvan hij van mening is, dat dat op een andere manier zou moeten worden verwoord. Hierna kan alsnog het deelverslag worden vastgesteld. De heer Kropf stelt voor dat nog een keer zorgvuldig gekeken wordt naar het stukje technisch voorzitterschap. Verder refereert spreker aan de tekst: mevrouw De Haan heeft namens de vorige HDP een stukje gezegd over het gesprek met CZSK en die alinea is voor hem veel te kort samengevat. Zijn voorstel is om dat helemaal uit te laten schrijven en op te nemen in het verslag, zodat het een complete weergave is van hetgeen is gezegd. In dat stukje tekst heeft de voorzitter ook een toezegging gedaan op zijn vraag ter verduidelijking en die toezegging ontbreekt. Wanneer dat mogelijk is, is hij akkoord. De voorzitter stemt hiermee in. Spreker constateert dat het deelverslag kan worden vastgesteld met inachtneming van het feit dat het door de heer Kropf aangehaalde stuk nog helemaal zal worden uitgeschreven.

pm

De voorzitter vraagt de centrales om hun reactie op hetgeen de staatssecretaris zojuist heeft ingebracht. De vorige keer zijn de vier punten langsgelopen, daar is Defensie op bevraagd en is het een en ander naar voren gebracht. Daar heeft Defensie een repliek op voorbereid, maar is benieuwd wat de centrales aan de hand van de vraag die werkgever heeft gesteld; wat is uw grondhouding ten aanzien van die bijlage groei en die vier punten die naar voren zijn gebracht.

De heer Debie wil eerst nog een knelpunt naar voren brengen waar de AC op 29 augustus 2025 tegenaan liep naar aanleiding van een verslag van de io REO CLRS. Het gaat om een punt dat door de Luchtmacht werd aangegeven, waardoor de reorganisaties niet vlotten. Dat heeft te maken met het plan- en investeringsbeleid zoals dat bij Defensie is afgesproken. Daar wordt door CLRS frustratie op ervaren en derhalve heeft men geëscaleerd. Vastgesteld is dat de CDS, DGB en HDFC sterk vasthouden aan dat plan- en investeringsbeleid. Dat betekent dat er pas ruimte voor de O-uitbreiding is op het moment dat de financiële middelen vanuit de HDFC daarvoor worden vrijgegeven. Dat feit frustreert de lopende reorganisaties. De enige die daar dan een opvatting over kan hebben als het gaat over het beleid wat CDS, DGB en HDFC met elkaar voeren, is de staatssecretaris. Dat staat ook in het verslag van de io REO CLRS. Desgevraagd door de voorzitter, geeft de staatssecretaris aan hier straks op terug te komen.

ACOP

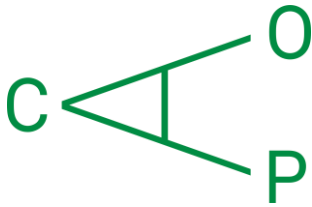
De heer Schuitema merkt op dat er open en reëel overleg wordt gevoerd en staat er derhalve positief in. Partijen moeten dit met elkaar doen. Spreker constateert dat er al volop met de bijlage groei wordt gewerkt ondanks dat partijen het nog niet over alles eens zijn. Over het algemeen hoort hij in de feedback terug dat er in de io REO's veel tevredenheid hierover is en hoort dat signaal ook terug van de voorzitters van de io REO's. De vraag is of die vier punten alleen aan deze overlegtafel leven of in de hele organisatie. Tot nu toe gaat het volgens hem prima. Daarom hoopt hij dat er niet teveel tijd aan wordt besteed, want er zijn nog genoeg belangrijke zaken die binnen de organisatie opgepakt dienen te worden om de organisatie op orde te krijgen.

CCOOP

De heer Kropf is het helemaal eens met de opmerkingen van de heer Debie, maar ook met die van de heer Schuitema, maar vooral over het stukje met betrekking tot de CLRS waar alle centrales hetzelfde beeld hebben. Maar ook op andere plekken wordt gezegd dat ze dit niet mogen. Daarom is hij benieuwd naar de interne richtlijnen. Spreker heeft het idee dat die interne richtlijnen partijen aan de overlegtafels niet helpt. Derhalve verzoekt spreker die richtlijnen met de centrales te delen, zodat ze weten wat die richtlijnen zijn. Waarmee meer wederzijds begrip kan worden gecreëerd. Spreker deelt de opmerking dat er stappen door die groeiplannen worden gemaakt en deze groeiplannen enorm helpend zijn. Maar het zou fijn zijn dat zodra de stukken gereed zijn, deze ook door de werkgever aan de centrales worden aangeboden. Dat betekent niet dat op de dag dat de conceptagenda komt de stukken met de centrales worden gedeeld met het verzoek of de centrales een dag voor de behandeling daarmee in kunnen stemmen. Dit gebeurt te vaak, meent hij. Centrales zien plannen ook bij CLRS die al vijf weken daar liggen en op de laatste dag pas worden aangeboden. Wanneer centrales deze stukken eerder hadden ontvangen, hadden sommige plannen schriftelijk kunnen worden afgedaan. Die ruimte is er nu niet. Wellicht dat zijn bevindingen met betrokkenen kunnen worden gedeeld. De voorzitter deelt dit. Verder noemt de heer Kropf drie zaken waar hij op terug zou willen komen. Ten eerste refereert de voorzitter aan het Groei Plan Defensie inclusief vier punten, terwijl aan de andere kant wordt gezegd dat het geen totaal pakket is. Maar doordat de voorzitter zegt dat hij graag het vertrouwen ziet om te gaan werken met het Groeiplan Defensie inclusief die vier punten, lijkt dit volgens hem toch weer op een ondergrens of een totaalpakket. Spreker verwijst in dit verband naar hetgeen zijn collega heeft gezegd, dat centrales bereid zijn om over elk onderwerp afzonderlijk met het HDP te spreken want dat is open en reëel overleg en uiteindelijk kan worden bekeken waar partijen op uit komen. Zijn insteek is niet om terug te gaan naar hetgeen er al was namelijk het URD. Aangezien hij van mening is dat partijen nu ook heel veel zaken zien, waar beide partijen gezamenlijk de positieve gevolgen van ervaren. Het gaat hier om de Defensiemedewerkers. Dat vertrouwen is er nog niet wat hem betreft. De voorzitter zou ook voor het reces terugkomen op de vraag waarom er niet met de gestandaardiseerde bijlagen kan worden gewerkt. Zodat wanneer centrales een andere io REO hebben, maar wel over hetzelfde format aan stukken beschikken, sneller aan de zijde van de centrales kan worden geschakeld. Die terugkoppeling heeft hij niet ontvangen en die zou hij wel graag willen hebben. Want hij is er bijna van overtuigd dat in de brede discussie in het reces deze kwestie ook wel ergens ter tafel zou zijn gekomen. Ook daar zien centrales nog heel veel verschillende formats, waardoor er bij de ene BCO vragen gesteld moeten worden, terwijl dat bij de andere BCO niet nodig is, omdat de benodigde informatie keurig in het format is verwerkt. Spreker denkt dat daar extra winst kan worden behaald. Verder wil de CCOOP over elk punt in gesprek gaan om te bezien of partijen tot iets moois kunnen komen. Maar dan wel in open en reëel overleg.

CMHF

De heer Ten Berg merkt op dat de CMHF geen vertrouwen in een binair systeem heeft, het is er wel of het is er niet. Men bouwt het op en breekt af, maar hij denkt dat zeker na het vorige SOD ook echt inhoudelijk het gesprek is gevoerd en daarmee een stap in de goede richting is gemaakt. Hij zou die richting graag verder

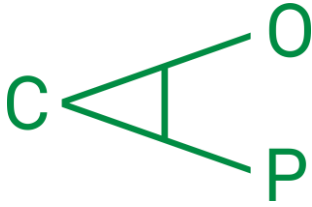
willen voortzetten, want dat is in het belang van de mensen. Daarom is hij content met de intentie van de staatssecretaris dat er aan de zijde van Defensie al een behoorlijke stap wordt gedaan middels het professionaliseren van reorganiseren en dat juicht de CMHF alleen maar toe. Dat is in lijn met hetgeen hij de vorige keer heeft gezegd. Blind vertrouwen kan niet, want daar ziet de CMHF teveel voorbeelden van waar het misgaat. Maar dit is wel een stap in de goede richting.

AC

De heer Debie meldt dat er vanuit de AC een open houding is met betrekking tot het overleg met elkaar en wordt per maatregel bekeken, zoals de heer Schuitema en de heer Kropf hebben aangegeven, hoe daar het beste invulling aan kan worden gegeven om te kijken hoe het proces van reorganisaties kan worden versneld. Hij ziet op deelgebieden binnen de defensieonderdelen dat het hier en daar beter gaat, maar ziet ook voorbeelden dat de kennis op bepaalde inhoudelijke zaken bij de directeur van personeel ontbreekt. En dat is niet goed. De io REO's die er zijn en de kennis van de regels die er bij de voorzitters van de diverse defensieonderdelen horen te zijn, daar moet echt goed op worden ingezet. Daarmee kan in het voorstadium van de plannen die gemaakt moeten worden, al heel veel worden afgevangen. Zodat de plannen op een juiste wijze worden ingediend en dat helpt de centrales.

De voorzitter merkt op dat de intentie van werkgever met die richtlijn is om die kwaliteit te waarborgen. Dat is wat anders dan de financieringsmethodiek. Daar zullen ook richtlijnen voor gelden, maar dat zijn andere richtlijnen dan die ondergetekende bedoelt. Werkgever heeft niet beoogd om een nieuw document met allerlei normen op te stellen. Dat zou ook niet logisch zijn, gezien de positie van de tafel daarin. In het SOD is vaak het gesprek gevoerd, waarbij het gesprek over en weer ging. Werkgever bleef duwen op vereenvoudiging van het URD, minder regels en het proces versnellen. De centrales hebben in hun reactie toen teruggegeven dat zij mogelijk ooit de ruimte daarvoor zien op het moment dat werkgever de kwaliteit weet te verbeteren. Tijdens de afgelopen zomer heeft werkgever nadrukkelijk getracht om dat naar zich toe te trekken. Los van de opvatting van wat werkgever hierover heeft, zijn door werkgever de mogelijkheden nagegaan om de kwaliteit te verbeteren en in ieder geval iedereen op het spoor van hetzelfde proces te zetten. En meer invulling te geven aan zaken als kennispoule en hoe wordt ervoor gezorgd dat de mensen die dat traject al een paar keer hebben gelopen ook het voortouw bij nieuwe reorganisatietrajecten krijgen. Hoe wordt ervoor gezorgd dat iemand die een of twee keer succesvol een reorganisatietraject heeft gelopen niet in eens naar een andere functie wordt overgeplaatst en zijn expertise daarmee niet meer kan worden gebruikt. Er is naar dat personele component gekeken, maar ook naar de manier waarop ieder defensieonderdeel individueel het overleg in de io REO voert. En het probleem waar werkgever vaak tegenaan is gelopen, wanneer over het handhaven van de normen wordt gesproken, ook nog heel veel discussie mogelijk is over de interpretatie van die normen. Dat vindt hij niet vreemd, ook aan deze overlegtafel zijn er soms interpretatiediscussies. Vaak is het zo dat elk Defensieonderdeel het op haar eigen manier oplost, waarbij de werkwijze voor het ene defensieonderdeel kan werken, maar bij het andere onderdeel niet. Daar wil werkgever graag vanaf. Wanneer werkgever niet op de kwaliteit duwt, zal dat proces ook niet vanzelf veranderen. Dit proces noemt werkgever de referentierichtlijn. Het is een soort van conformiteitsdocument. Mevrouw De Haan beaamt dit.

De heer Schuitema vindt het fijn om te horen dat er een impuls aan die kwaliteit wordt gegeven. Dat is hard nodig, meent spreker. Hij hoopt niet dat het daarbij blijft. Spreker meent dat er iets meer dan een richtlijn is en refereert in dit verband naar de io REO KMar, daar is toen een vraag gesteld voor een probleemoplossing omdat er heel veel op de organisatie afkomt en dan is het uiteindelijk iemand van de centrales die een oplossing aandraagt. Want zo hadden ze het bij de Luchtmacht ook opgelost. Het was mooi geweest wanneer Defensie zelf van tevoren met die oplossing was gekomen, zoals in de expertisecentra die ook die regierol daarin kunnen pakken. Nu wordt die kennis nog steeds door de vakcentrales meegenomen. Het

vergt iets meer dan een richtlijn, het vraagt echt het inrichten van de expertisecentra. Het gaat erom dat daar mensen werkzaam zijn die over de nodige expertise op dit vlak bezitten.

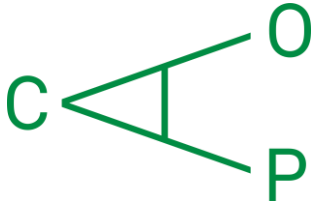
Mevrouw De Haan zegt dat werkgever zich daarvan bewust is. Die richtlijn is het startpunt als het gaat om uniformiteit in de handelswijze van defensieonderdelen aanbrengen. Zij onderkent dat het meer behelst in kennis over hoe inderdaad het overleg en welke processen worden doorlopen en wat vanuit de verschillende overleggen de precedents zijn. In dat kader is naar het verleden gekeken en in de toekomst moet ook worden bekeken hoe dat kan worden geborgd en centraler kan worden aangevlogen zodat van elkaar kan worden geleerd. Een andere waardevolle toevoeging is dat er ook naar de vooruitblik wordt gekeken om te bezien wat er aan komt. Dat heeft eveneens te maken met regie en inzage voor de centrales en Defensie zelf om te bezien wat partijen aan reorganisaties kunnen verwachten met de vraag hoe een reorganisatie kan worden gerealiseerd. Daar wordt professioneler naar gekeken en dashboards voor gemaakt. Dat is een positieve ontwikkeling wat uit het zomerreces is voortgekomen.

De heer Debie vraagt of er met deadlines wordt gewerkt, wanneer bepaalde zaken echt klaar zijn. Spreker ziet dat vragen die binnen de organisatie worden uitgezet, worden meegenomen en blijven vervolgens 6 tot 7 weken liggen voordat ze worden beantwoord. Spreker hecht eraan dat wanneer er een vraag wordt gesteld, binnen 5 tot 10 werkdagen een antwoord komt. Dat vindt spreker erg belangrijk en zorgt ook voor een versnelling. De afspraak kan worden gemaakt, dat het schriftelijk wordt afgedaan zonder dat partijen bij elkaar hoeven te komen. Maar de vragen wel binnen de zojuist genoemde termijn worden beantwoord.

CCOOP

De heer Kropf heeft nog geen antwoord op de vraag of de voorzitter bereid is om de interne richtlijn met de centrales te delen, zodat de centrales hier kennis van kunnen nemen. Dat stuk is voor hem cruciaal, want dan zijn er gedeelde beelden waarom partijen in de io REO of BCO elkaar niet begrijpen. Ten tweede mist hij iets in dit verhaal. De intentie van Defensie was om een keer in de drie maanden met de centrales aan tafel te gaan om van elkaar te leren als het gaat om reorganisaties. Een deel van de kennis zit aan de zijde van de centrales. Zijn vermoeden is dat de centrales meer ervaring in dat soort processen hebben dan aan werkgeverszijde. De centrales hebben veelvuldig aangeboden en zelfs in het Arbeidsvoorwaardenakkoord opgenomen dat partijen gezamenlijk iedere drie maanden in een zaal de reorganisaties zouden gaan bespreken. Juist om die processen rondom reorganisaties samen te doen en elkaar te versterken. Daar heeft hij in dit verhaal niets over terug gehoord. Dat is de kern waar het over gaat. Want als Defensie aan de tafel zit met zo'n casus zoals de KMar en noemt als bijvoorbeeld een hele reorganisatie van de Luchtmacht met systeemwisselingen, daar waren niet heel veel mensen uit dit overleg bij aanwezig en ook niet vanuit de Luchtmacht. Wanneer die overleggen niet gecombineerd plaatsvinden, zullen die mensen dat niet weten. Spreker denkt dat daar een hele grote winst is te behalen. De centrales hebben die bereidheid getoond en continu herhaald en tot op heden vindt dat overleg niet plaats. Spreker wil toch nog een keer benadrukken dat hij denkt dat partijen van elkaar moeten kunnen leren. Zelfs wanneer zaken in het verleden niet goed zijn gegaan, die op te pakken en als leermoment te beschouwen. Waarbij partijen gezamenlijk kijken hoe bepaalde processen beter kunnen en dat mist hij nog steeds.

De staatssecretaris constateert dat de heer Kropf regelmatig bijpraatsessies heeft met de OPCO commandanten, de CDS of met de DKB. Dat zijn niet de sessies die de heer Kropf bedoelt, vermoedt hij. Zijn vraag is met wie zou hij aan tafel willen zitten en met wie wilt hij die lessen delen. Spreker geeft de voorkeur aan een centrale regie, minder praten en minder stukken schrijven en meer met elkaar delen. Van belang is om ervoor te zorgen dat die vragen op tijd worden beantwoord. Het gaat om vragen die de centrales hebben maar ook Defensie zelf. De plannen bij elkaar leggen en ervoor zorgen dat niet op elk niveau met elkaar hierover wordt gesproken. Hij meent dat er allerlei periodieke samenkomsten zouden

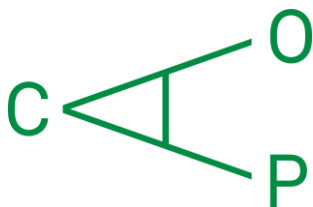
moeten plaatsvinden die juist gaan over waar het mis gaat en hoe kan ervoor worden gezorgd dat partijen elkaar beter begrijpen.

De heer Kropf geeft in zijn reactie aan dat hij de verwarring begrijpt, maar deze afspraak is dat er een escalatie- of een coördinatie cel komt. Er komen specialisten aan de zijde van Defensie en die zullen met de bonden gaan praten en wie de bonden beschikbaar hebben, hangt af van het onderwerp. Aan de ene kant hoort men waarom bepaalde zaken prioriteit hebben en anderzijds hoe partijen van elkaar kunnen leren. Spreker refereert aan Beraad Personeel Defensie waarin alle Defensiekanten met elkaar praten, maar nooit met de centrales erbij. Het zou volgens hem goed zijn om dat eens in de drie maanden wel te doen, omdat partijen aan beide kanten van de tafel open en eerlijk kunnen spreken. Wat hem betreft zonder verslag, want dat zorgt alleen maar voor verwarring bij de mensen die er niet bij waren. Het gaat puur om beelden te kunnen delen. Het moet niet gaan leiden tot uitgebreide verslagen en verslagen vaststellen. Maar het gaat om een praatgroep met specialisten waar ervaringen met (complexe) reorganisaties kunnen worden gedeeld. Spreker groepeerd; de defensieonderdelen en de specialistische cel van DAOG die kunnen bepalen waar de prioriteit zou moeten liggen. Dat is niet aan de centrales, maar dan kunnen die beelden wel worden gedeeld met aan de zijde van de centrale per centrale een of twee specialisten afhankelijk van wat er ligt, om de kennis te combineren in een informele sessie.

De staatssecretaris wil over deze suggestie nadenken, maar vindt het ook belangrijk om de zaak in de lijn te beleggen. De Commandant der Strijdkrachten is verantwoordelijk voor hoe hij zijn P inricht. Elke OPCO heeft daar zijn eigen P-directeur voor. Uiteindelijk is er een informeel moment met daadwerkelijk de Commandant der Strijdkrachten en met de HDP, maar ook diegene die daarover gaat met betrekking tot het beleid wat daarop wordt gevoerd. Dan is er wel degelijk een mogelijkheid om bepaalde zaken te adresseren. Spreker meent dat die mogelijkheid er is om die afspraken te maken en die lessen elkaar te leren. Desalniettemin zegt de staatssecretaris toe hier nog een keer goed naar te kijken. Dit wil hij ook in de verhandelingen opgenomen hebben, dat in principe de centrales de mogelijkheid hebben tot de lijnverantwoordelijkheid en de P-verantwoordelijkheid. Waar die zaken bij elkaar komen, op dat niveau moet men zijn en niet lager in de organisatie.

De heer Kropf geeft in zijn reactie aan dat hij hoort wat er door de staatssecretaris wordt gezegd en wordt bedoeld, maar is het er pertinent mee oneens. Spreker legt uit dat de centrales met heel veel mensen informele gesprekken voeren. Spreker denkt dat de CDS niet zit te wachten op het voeren van gesprekken over reorganisaties. Het gaat er juist om dat die zaken bij elkaar worden gezet en dat is de reden dat er een arbeidsvoorwaardelijk afspraak over is gemaakt. En daar moet invulling aan worden gegeven. Iedere keer wordt erover gesproken, maar die afspraak is al gemaakt. Daar zijn die expertiscellen voor ingericht, maar er is ook een soort van escalatie cel beoogd en deze staat in het AV-akkoord. Daar zijn gelden voor vrijgemaakt en inrichtingen voor gedaan, maar uiteindelijk die gesprekken waar partijen van elkaar kunnen leren die verwateren. De mensen die het uiteindelijk moeten doen, krijgen die informatie niet of krijgen het gestaffeld.

De staatssecretaris merkt op dat er twee zaken door elkaar heen lopen. Aan de ene kant geeft de heer Kropf aan dat hij het heel informeel wil regelen aan de andere kant heeft de heer Kropf Defensie gewezen op de arbeidsvoorwaardelijke afspraken die zijn gemaakt. In het afgelopen zomerreces is dat geformaliseerd en vormgegeven en bekeken wordt hoe de centrales op de juiste manier en op het juiste moment hierin kunnen worden betrokken. Aan de andere kant de lessen die worden geleerd, moeten uiteindelijk ook geformaliseerd worden. De staatssecretaris is bereid ernaar te kijken. Desalniettemin geeft spreker er de voorkeur aan om de zaken die partijen nu vaststellen met betrekking tot de kwaliteit wat in die richtlijn is vevat, beter te borgen. Verder hebben de centrales de informele gesprekken. Enerzijds geeft de heer Kropf

aan dat het moet vastleggen aan de andere kant heeft de heer Kropf behoefte aan informele contacten en daar de 'lessons learned' uit te halen.

De voorzitter merkt op dat Defensie in de voorbereidingen tijdens het zomerreces heeft getracht om de kwaliteit aan te pakken. Wanneer men de kwaliteit aanpakt, wordt er weinig onderscheid gemaakt naar wat men er precies wel en niet bij gaat betrekken. Alles wat de kwaliteit omhoog kan brengen is welkom. Er zijn specialisten aan zowel Defensiezijde als ook aan de zijde van de centrales. Getracht is om bij het begin te beginnen, kijkend naar de mensen die het doen hoe kunnen die zo goed mogelijk in positie worden gebracht. Kijkend naar de regels die worden toegepast, is de vraag; hoe kunnen die zo eenduidig mogelijk worden neergezet. Die referentierichtlijn hangt af van waar partijen straks op uitkomen; het URD in de oude vorm of in de nieuw vorm, bijlage groei, Groei Plan Defensie en de discussie over die vier punten. Daar wordt het document op aangepast. Want het document is niets anders dan een soort handleiding. Op het moment dat de handleiding gemeengoed is binnen het ministerie van Defensie is het openbare informatie en kan iedereen daar kennis van nemen. Getracht wordt ervoor te waken, dat met die handleiding niet weer een soort van fijnmazig concept in het leven wordt geroepen waar heel veel regels in staan waar mensen zich aan moeten houden. Terwijl juist de intentie van Defensie is om meer lucht in de discussie te krijgen en dan zou dit via de andere kant weer teniet worden gedaan.

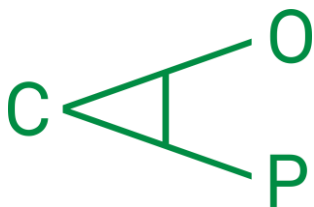
Mevrouw De Haan bevestigt dat het kwartaaloverleg met de vakcentrales nog niet is ingevuld, maar intern bij Defensie is er expertise vrij gemaakt. Dat er nog geen expertiseteams zijn zoals aan de voorkant is beoogd, beaamt zij ook. Dat wil niet zeggen, dat Defensie de afgelopen tweeënhal jaar niet getracht heeft om meer die centralisatie en van elkaar leren tot stand te brengen. Er is wel degelijk een kernteam overleg ingericht, waarbij iedere drie weken alle defensieonderdelen voor tweeënhal uur bij elkaar komen om met elkaar te delen hoe de reorganisaties gaan, waar ze tegenaan lopen en waar behoefte is aan centrale uitspraak en regie. Op die manier wordt getracht dit te borgen wat er in bijlage 7 van het Arbeidsvoorwaardenakkoord 2021-2023 staat. Zij meent dat voor een groot deel van de afspraken die zijn gemaakt als het gaat om gezamenlijkheid partijen ook gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor hetgeen ze daar hebben neergezet, waaronder bijvoorbeeld de workshops die partijen met z'n allen zouden inrichten. Zij denkt dat dat hetgeen is, waar ze mee verder moeten. Partijen zitten hier gezamenlijk om een stap verder te zetten, ook als het gaat om de nieuwe procesafspraken wat zorgt voor die organisatieontwikkeling, waar het vandaag om gaat. Hetgeen ook weer terugkomt als een van de afspraken uit het Arbeidsvoorwaardenakkoord 2021-2023.

AC

De heer Debie refereert aan hetgeen de staatssecretaris heeft gezegd, namelijk dat hij het liefst in de lijn belegd wil hebben. Hij vraagt zich af hoe dat dan in de lijn wordt belegd. Omdat het formele aanspreekpunt voor de centrales in beginsel de staatssecretaris namens hem de HDP is. Zijn vraag is hoe wordt dat dan vormgegeven. Dat is de worsteling die spreker heeft. Zijn vraag is of hij op dat gebied formeel overleg met de SG moet hebben of alleen met de CDS. Voor hem was het eenvoudiger geweest wanneer de HDP deel zou uitmaken van de bestuursraad en de bestuursraad beslissingen neemt die dan direct door de betreffende spelers of de SG of de CDS, afhankelijk van waar de verantwoordelijkheid ligt, in de lijn kan worden gebracht. Dat is de worsteling waar spreker mee zit naar aanleiding van de opmerking van de staatssecretaris.

CMHF

De heer Ten Berg haakt hierop aan, het formele aspect van hun rol in de reorganisaties is belegd in de io REO's en WG REO met het SOD als escalatieniveau. Onafhankelijk van welk model er wordt gekozen, houden partijen zich daaraan vast. De overlegtafel is de plek waar de afspraken worden gemaakt. Al het

informeel overleg wat daarbuiten plaatsvindt, is smeerolie om het formele overleg soepeler te laten verlopen, meent spreker. De basis is, dat hij de kwaliteitsimpuls aan de formele overlegtafels bij de io REO's en WG REO wil zien. Daar moet het effect te zien zijn, want dat zijn de concrete producten waar partijen het over hebben. Spreker wil graag die kwaliteitsimpuls aan de formele overlegtafel zien en de centrales zijn gaarne bereid om daar aan de informele kant te ondersteunen, mocht dat nodig zijn. Maar de verantwoordelijkheid hiervoor legt hij bij Defensie neer. Dat is de handreiking die zijn centrale doet, maar het effect die de centrales willen zien, moeten aan de formele tafels plaatsvinden. Anders is het zinloos, meent spreker.

De voorzitter meent dat de formele structuur niet verder wordt uitgebreid, maar wel op een andere manier van die kennis gebruik wordt gemaakt.

ACOP

De heer Schuitema denkt dat er een verschil van beleving is wat er allemaal op die informele tafels wordt besproken. Spreker kan zich niet herinneren dat hij met de CDS ooit over reorganisaties heeft gesproken. Spreker begrijpt van werkgever dat er expertisecentra komen, zoals ooit is afgesproken. Los van deze tafel lijkt het hem goed met elkaar te bespreken hoe dat te doen met al dan niet een kwartaaloverleg. Spreker lijkt het goed om met bijlage groei verder te gaan en meent dat die expertisecentra op een ander moment moeten worden behandeld.

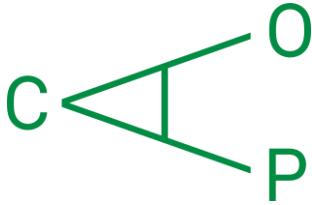
CCOOP

De heer Kropf heeft heel expliciet aangegeven dat de kwartaal overleggen waar hij in zijn eerder betoog naar heeft verwezen, waar afstemming met de centrales over de voortgang van de lopende organisatieontwikkelingen en personele consequenties zal plaatsvinden, geen verslag van wordt opgemaakt. Dit gaat om de 'lessons learned' en 'best practices'. Hij is het helemaal eens met de collega van CMHF, daarna ziet men aan de formele tafels wel hoe goed dat hen geholpen heeft om voortgang te boeken. Dat is voor hem echt een informele tafel waar partijen elkaar kunnen helpen. Spreker benadrukt dat hij juist niet wil formaliseren want dan vallen partijen later over woorden, terwijl het juist om intenties gaat.

ACOP

De heer Rozendal wil een pragmatisch voorstel doen en heeft mevrouw De Haan horen zeggen dat de defensieonderdelen elke drie weken bij elkaar zijn. Wanneer elke zesde week op een jaarcyclus dat overleg plaatsvindt, kunnen ook de centrales worden uitgenodigd. In dat geval is de informele praatsessie zoals in het AV-akkoord is vastgelegd, ook geregeld. Daarmee is aan de afspraak van het AV-akkoord 2021-2023 voldaan.

De voorzitter heeft nog een vraag openstaan die was van de CCOOP over het totaalpakket. Waar het Defensie om gaat is dat men regelmatig verzeild is geraakt in wat er eerst moet gebeuren, en wat daarna. Werkgever ziet een nog een veel eenvoudigere manier van werken voor zich dan in de bijlage groei of Groei Plan Defensie is vastgelegd. Op een gegeven moment moet men voorwaarts en beginnen met hetgeen er ligt. Volgens spreker is er al positieve feedback over hoe de zaken lopen. Spreker krijgt vaak terug dat er verbeteringen voelbaar en zichtbaar zijn. De voorzitter refereert aan het Groei Plan Defensie, daar zaten voor Defensie wel enkele punten van discussie in. Waarvan Defensie heeft gemeend, wanneer er nog wat aan die vier punten kan worden gedaan, kan Defensie voorwaarts. Dat is nooit als ondergrens of eindbod bedoeld. Maar de intentie van werkgever was ook niet om 8 punten neer te leggen en er dan vier weg te geven. Werkgever heeft getracht om de zaken waar het voor hen op zat in het Groei Plan Defensie op te nemen. De intentie van Defensie is juist om aan deze tafel de connectie met die defensieonderdelen vast te houden. Wanneer het bij de defensieonderdelen niet wordt gedragen, kan hij ook heel moeilijk hetgeen hier

wordt afgesproken, nakomen. Daarom heeft hij die vier punten ingebracht. Hetgeen spreker als winst ziet, is dat de vorige keer die vier punten inhoudelijk zijn besproken. Daar komt werkgever als een soort repliek op terug, dat heeft hij samen met mevrouw De Haan voorbereid. Vervolgens moet worden bekeken waar partijen op dat moment staan en nagaan of partijen elkaar hierin voldoende kunnen vinden. Spreker stelt voor die vier punten nog een keer te behandelen.

De heer Kropf heeft het antwoord op een vraag die de heer Debie aan de staatssecretaris heeft gesteld nog niet gehoord. Verder heeft hij twee vragen gesteld. Spreker vraagt wat de uitkomst is of de bijlagen kunnen worden gebruikt. Daar heeft hij nog geen antwoord op ontvangen. Desgevraagd door de voorzitter suggereert de staatssecretaris dat hij eerst de antwoorden geeft op de vragen van de heer Kropf en de heer Debie en daarna volgt de interne behandeling van de vier punten die in de brief zijn genoemd.

De voorzitter last een korte pauze in.

Pauze

De staatssecretaris geeft een reactie op een vraag van de heer Debie en op een tweetal vragen van de heer Kropf. Spreker constateert dat de vraag van de heer Debie was dat er kritiek was dat de plannen en het investeringsbeleid bij CLRS uiteindelijk reorganisaties in de weg zouden staan. Technisch gezien is dat niet mogelijk. Er kunnen geen reorganisaties worden gemaakt en formaties worden samengesteld, wanneer daar de gelden niet voor beschikbaar zijn. Spreker zal bij CLRS nagaan wat exact het probleem is.

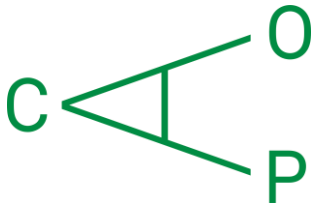
pm

De heer Debie legt uit dat dit in een io REO van de CLRS naar voren kwam en betrekking had op de Force Protection en dat de Force Protection niet volledig maar deels was gefinancierd. En dat lag vervolgens een reorganisatie van de commando's dwars. Het argument was dat men iets moet, maar dat CLRS niet het volledige geld krijgt voor de gehele reorganisatie van Force Protection, maar slechts een gedeelte. En dat gegeven interfereert met het lopende reorganisatieplan. Spreker benadrukt dat dit formeel in een verslag van de io REO CLRS van 29 augustus 2025 is vastgelegd. De staatssecretaris zegt toe te kijken wat de personele aspecten daarvan zijn. Spreker zal deze kwestie met de C-CLRS oppakken. Spreker constateert dat de CLRS ook een OPCO is en daarmee een eigen begroting en verantwoordelijkheid heeft om die uiteindelijk sluitend te maken.

pm

De heer Debie licht toe dat het over de Maatregelennota 2022-2024 ging en de maatregelen die daarin zijn genoemd voor het CLRS. De staatssecretaris vindt het bijzonder dat CLRS zijn geld niet heeft ontvangen. De heer Ten Berg legt uit dat het niet zo is dat de CLRS zijn geld niet krijgt. De Maatregelennota is uitgewerkt en daarmee is bekend wat deze nota per commando gaat betekenen; hoeveel mensen waar moeten gaan landen. Alleen de formele vrijgave van de financiering die daarachter zit en het aan kunnen maken van de O is een technische probleem. Dat is het punt wat in de io REO CLRS is besproken. Dat is de reden waarom hij heeft gezegd dat men zich aan de formele overlegstructuur moet vasthouden, want daar wordt het kenbaar gemaakt. De P-aspecten die daarachter zitten, daarvan is onduidelijk wanneer tot vulling kan worden overgegaan en wat dat voor de mensen betekent. De staatssecretaris meent wanneer het geld er niet is, kan ook niet worden geformeerd. Dat is het punt en zal dit met de CLRS oppakken. Dat betekent dat de CLRS dit niet over de P-lijn moet spelen, maar over een andere lijn. De heer Ten Berg lijkt het beter om met HDFC daarover afspraken te maken. De staatssecretaris erkent dat dit zijn werk is en is bereid om hiernaar te kijken. Spreker vindt het vreemd dat deze kwestie op deze tafel naar voren komt, terwijl hij de kwestie niet exact kent en het over zaken gaat als investeringen en plannenbeleid. Spreker zegt toe dit mee terug te nemen.

pm

De voorzitter constateert dat de heer Kropf heeft aangegeven dat hij geen pakketdeal wil, maar dat hij over maatregelen wil spreken, aldus de staatssecretaris. Enige tijd geleden is er een nota met vier maatregelen plus 1 verzonden en met de centrales besproken. Verder had de heer Kropf het over de bijlagen, de standaardisatie daarvan en formats. Daar zit ook een eigen verantwoordelijkheid aan vast. De richtlijn zal ervoor zorgen dat partijen voor zichzelf helder moeten hebben ook langs de lijn van boven wat er uiteindelijk in een format zou moeten komen, wat partijen nodig hebben. Spreker stelt voor komende donderdag met de centrales over het standaardiseren van formats en bijlages in overleg te treden.

De heer Kropf heeft twee andere vragen gesteld. In de vorige vergadering heeft de staatssecretaris aangegeven dat hij binnen twee weken terug zou komen op de bijlagen van bijlage groei. Want dat was de uitkomst van het gezamenlijk overleg. Spreker heeft niet gehoord waarom die niet zouden kunnen worden gebruikt. Want daar zaten wel degelijk voordelen aan. Het ging erom dat gezamenlijk in een groep specialisten men met iets zou komen en daar zou de voorzitter antwoord op geven. Dat is een actiepunt uit de vorige vergadering. Verder zou hij graag willen weten of werkgever de interne richtlijn met de centrales kan delen, zodat de centrales begrijpen wat de richtlijn behelst.

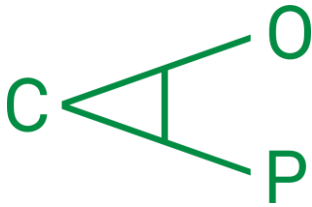
De staatssecretaris geeft in zijn reactie aan dat hij de richtlijn niet aan het SOD gaat toevoegen, maar stelt voor om de centrales op korte termijn in een informeel overleg daarin te betrekken. Waarbij voornamelijk wordt gekeken naar het standaardiseren van formats en bijlages. Dat zou eventueel komende donderdag al kunnen.

De voorzitter stelt dat de referentierichtlijn binnen de organisatie breed bekend is. Die referentierichtlijn hangt af van wat partijen vandaag met elkaar besluiten wat de regels zijn. In het SOD zijn er formeel al regels in de ROR en het URD vastgesteld. Dat is het handboek voor Defensie. Zorg dat de regels worden nageleefd is er niet, dat heeft een andere status. Daar zit de terughoudendheid van Defensie in. Het is geen staatsgeheim. Sterker nog die informatie is breed in de organisatie verspreid omdat dat dan de eenheid van opvatting is. Spreker suggereert conform het voorstel van de heer Rozendal om die overleggen waar ook de centrales aan tafel zitten eens in de zoveel tijd hiervoor te gebruiken. Zijn verzoek is om dat soort zaken aan die tafel te agenderen. Dat is waar de praktijk wordt besproken en waar de 'lessons learned' worden uitgewisseld. Spreker merkt op dat werkgever heeft getracht aan te geven dat de vragen hier aan tafel over de kwaliteit door werkgever serieus is genomen daar is de referentierichtlijn uit voortgevloeid. Het is geen diepe materie wat een SOD stempel behoort te hebben, sterker nog in het SOD wil men juist minder materie hebben. Maar een Staatsgeheim of iets wat een ander niet mag lezen, is het zeker niet, benadrukt spreker. Spreker stelt voor om die vier punten te behandelen waar de centrales hun reacties op hebben gegeven. Dan wordt ook het punt wat de heer Kropf heeft gemaakt, behandeld als het gaat over hoe die formats kunnen worden gebruikt, hoe naar die formats wordt gekeken en waarom die formats in die vorm niet kunnen worden toegepast.

Mevrouw De Haan stelt voor om aan de hand van de brief van 24 juni 2025 (SOD/25.0411) de punten langs te lopen. Spreker verzoekt om te interrumperen wanneer men denkt dat er iets is vergeten of niet terugkomt, want dat is niet met opzet.

Definitie uitbreiding

Vanuit bijlage groei was het voorstel om de definitie van uitbreiding te hanteren voor transitiecode 2+ en 3. Daar heeft werkgever tegenover gesteld, dat daar een positieve delta zou moeten zijn. Hetgeen nu voorligt, is een middenweg om tot een definitie te komen, waar alle partijen mee in kunnen stemmen. Vorige keer sloegen centrales met name aan op de term 'voornamelijk' die in het GPD staat. De insteek van Defensie is om de aard van het plan leidend te laten zijn om over uitbreiding of over groei te spreken. Wat zou voor de centrales wel een definitie kunnen zijn die door Defensie kan worden gehanteerd, vanuit gaande dat dat de

insteek is. De voorzitter legt uit dat het bij ieder groeiplan mogelijk is dat het plan een of twee codes 4 bevat en in dat geval is het hele plan geen groeiplan meer. Daarom wordt de ruimte gezocht, zonder dat met de definitie wordt gewerkt, die continu wordt gebruikt, waar centrales geen grip meer op hebben.

AC

De heer Debie oppert om op dat moment de betreffende medewerkers buiten het hek van het plan te plaatsen. Wanneer er meer mensen zijn, moet men met een afspiegelingsbeginsel gaan werken. Dat is een heel ander traject. Wanneer het een klein aantal mensen betreft, kunnen de betreffende medewerkers of functie buiten het groeiplan worden neergezet. Dan is er een zuiver plan zonder dat daar P-aspecten mee zijn gemoeid.

Mevrouw De Haan vraagt wat er mis zou gaan als deze mensen wel in het traject worden betrokken of wat mist er dan in hetgeen nu is afgesproken qua processtappen. Wanneer Defensie een groei- dan wel uitbreidingsplan heeft en het doel van het plan is dat er voornamelijk wordt uitgebreid, maar er zijn enkele functies waar wel rechtspositionele aspecten bij komen kijken. Haar vraag is waarom er dan nu geen ruimte is in hetgeen thans voorligt om daar aandacht aan te besteden en op een gedegen manier naar te kunnen kijken, waarbij ook nog een waarborging kan worden geboden.

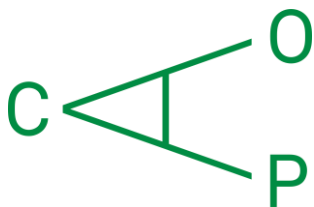
De heer Debie meent in het kader van zuiver redeneren, wanneer het groei is, is het groei en betekent dit uitbreiding van de O.

ACOP

De heer Schuitema constateert dat zijn standpunt op dit punt niet is veranderd en het woord 'voornamelijk' zit de centrales in de weg. Hij zal niet op een enkele code 3 of 4 het niet als groeiplan aanmerken. Dat is ook hetgeen de vorige keer is gezegd. Mensen worden in het overleg wel neergezet vanuit de pragmatische generatie en zal daar pragmatisch mee omgaan. In die zin wordt het vertrouwen gevraagd, vertrouw erop dat de centrales er pragmatisch mee omgaan. De centrales zien echt wel wanneer het groei is. En zien ook het belang van groei en zullen daar niet voor gaan liggen.

CCOOP

De heer Kropf merkt op dat vaak Groei Plan Defensie wordt genoemd, maar het heet eigenlijk bijlage groei. Want die komt niet in de plaats van het URD. Spreker suggereert naar het URD te kijken en te bekijken hoe dat veel eenvoudiger kan voor de plannen die niet een zuiver groeiplan zijn. Verder reageert de heer Kropf op de vraag van mevrouw De Haan, Defensie wil alles in een turbo snelkookpan en ongeveer alleen een BCO-3 houden, maar als daar burgercollega's zitten en het zijn functies die komen te vervallen. Dan heeft dat te maken met de omgekeerde ontslagvolgorde van UWV en rechtspositionele aspecten en daar hebben de centrales een rol in. Spreker draait hem daarom om. Wanneer er maar een paar in zitten, dan is het verzoek erop te vertrouwen dat partijen daar heel snel en pragmatisch met elkaar uit komen. Als er een goede BCO-1 wordt aangeboden met het afspiegelingsprincipe, dan hoeft dat het proces helemaal niet te vertragen. Spreker ziet het liever andersom dan de heer Debie heeft gezegd; beperk het reorganisatiebereik van de groei tot de plekken die er waren. Thans meent Defensie dat iedereen kan worden behouden, aangezien er plek genoeg is binnen Defensie. Daarom is zijn vraag of het plan moet worden tegengehouden, omdat er mogelijk twee functies zouden komen te vervallen. Als het militaire stoelen zijn, komt hij er een keer op terug wanneer er niemand meer op zit. De plaatsingsduur eindigt vanzelf. En wanneer het over burgerkandidaten gaat, dan het verzoek om deze mensen te laten zitten en uiteindelijk wordt die functie ook inactief wanneer men daar netjes mee omgaat. Het lijkt nu alsof de centrales het groeiplan tegenhouden, omdat er een of twee mensen zitten. Daar zit de crux het zijn geen lege stoelen, maar het zijn mensen waarover wordt gesproken. Daar ligt de primaire taak voor de centrales; zeker stellen dat de rechten van de mensen worden geborgd. Wanneer dit netjes gebeurt, kan dit heel snel. Het is belangrijk dat

daar heel goed naar wordt gekeken. Regelmatig wordt gezien dat termijnen niet worden gehaald en dat dan de Datum Begin Geldigheid Eenheid (DBGE) een half jaar verschuift. Men zou opnieuw moet kijken naar de omgekeerde ontslagvolgorde, want het zijn cohorten van mensen die in een andere groep kunnen komen. Dit zijn zaken die fout kunnen gaan wanneer straks verder over het URD wordt gesproken. Volgens spreker kan het URD ook voor niet groei zaken veel sneller en eenvoudiger. Daar ligt wat de CCOOP betreft een goede kans om te versnellen.

CMHF

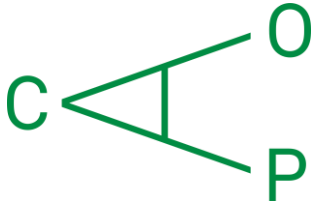
De heer Ten Berg refereert aan de pragmatische invalshoek. Wanneer het gaat om de bijlage groei constateert hij dat er mogelijk een interpretatieverschil zit over wanneer het voornamelijk nieuwe functies zijn. In het kader van er pragmatisch mee omgaan, constateert spreker dat ergens in het proces van een groeiplan ook formeel overleg plaatsvindt. Wanneer in dit overleg gezamenlijk wordt geconstateerd dat dit geen groeiplan is, wordt voor dat plan op het URD teruggevallen. Dat is volgens hem het meest pragmatische. Wanneer de centrales menen dat het geen groeiplan is, kan daar op een pragmatische manier invulling aan worden gegeven en ook formeel worden belegd.

ACOP

De heer Rozendal denkt dat niet heel erg van belang is wat de juiste definitie is, volgens hem kan met elkaar worden vastgesteld dat beide partijen een ander perceptie hebben wat een passende definitie voor een groeiplan is. Er wordt een stuk aangeboden wat een reorganisatieplan betreft en daarin ziet men wel of niet enkele functies die komen te vervallen of lagere aantallen terugkomen. De wijze van hoe men er vervolgens mee omgaat in het traject van de BCO, is alles bepalend. De reorganisatie vindt plaats op de O en pas later zal blijken of het de P raakt. In dat P-proces oftewel het BCO proces, zullen partijen met elkaar moeten vaststellen of daar de versnelling in kan worden aangebracht. Hij denkt dat dat in veel gevallen mogelijk is. Wanneer men daar pragmatisch mee omgaat, denkt hij dat dat prima kan worden gefaciliteerd. Waarbij hij niet denkt dat het hier van enige waarde is om met elkaar over een definitie te struikelen die niemand in de weg gaat zit op het moment dat er een plan wordt voorgelegd en men tot de conclusie komt dat iets wel of niet een groeiplan is. Het betreft in ieder geval een reorganisatieplan.

AC

De heer Van Riel komt ook terug op de vraag die mevrouw De Haan heeft gesteld en dat is het afspiegelingsbeginsel, wanneer niet conform het afspiegelingsbeginsel wordt gehandeld, overtreedt werkgever de wet. Mevrouw De Haan checkt of ze het goed heeft begrepen. Zij begrijpt dat de heer Van Riel vreest dat niet het afspiegelingsbeginsel wordt toegepast op het moment dat er conform het proces in het kader van groei wordt gehandeld. De heer Van Riel beaamt dit, want op dat moment zitten ze niet in een reorganisatieplan en doen ze ook niet mee. De rest wordt dan ook niet meegenomen, waarmee niet wordt afgespiegeld. Mevrouw De Haan vraagt om een nadere duiding waarom ze volgens hem niet meedoen, wanneer de definitie wordt uitgebreid met voornamelijk. Het antwoord staat al in meerdere verslagen, zegt de heer Van Riel. Spreker legt desgevraagd door mevrouw De Haan nogmaals uit dat op het moment dat er een code 3 is voor een burgermedewerker, betekent dit dat er waarschijnlijk meerdere burgermedewerkers zijn. Men moet naar de functiecode van betrokkene kijken en wordt gekeken welke er vervallen. Vaak blijkt dat de verkeerde van de functie afvalt. Dit is al eerder bij de MIVD gebeurd. Waar er een aantal Russische- en Afghaanse vertalers waren. Tijdens de reorganisatieplannen was het de bedoeling dat de functie van de Russische vertalers zouden komen te vervallen. Vervolgens werd er afgespiegeld en bleek dat niet de Russische tolken kwamen te vervallen, maar een andere groep. En dat was niet de bedoeling en daar gaat het fout. Daarom stelt spreker voor om bij de basis te blijven, reorganisatie is een reorganisatie. Het gaat over de O en als er code 4 inzit, is dat een heel ander traject. En als er code 1 of 2 bij zit, dan kan daar in het voortraject bij de bespreking van het plan, over worden gesproken. Gekeken wordt wat de gevolgen zijn en of het mogelijk een lege stoel betreft. In dat geval zou men wel kunnen stellen dat het geen consequenties

voor andere medewerkers heeft, zodat kan worden besloten om het als groeiplan te behandelen. In de technische werkgroep URD is dit uitvoerig besproken. Dat was ook de reden waarom het niet keihard in het groeiplan is gezet, omdat men weet hoe het in de praktijk gaat. Dat heeft met het vertrouwen te maken, wat zij nog niet hebben. En ziet dit regelmatig de kop op steken dat er een paar code 4 of codes 2- zijn. Het gaat niet om het aantal, maar om de rechtspositie van de medewerker die daarop zit.

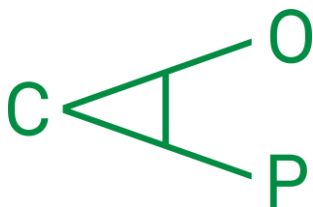
CCOOP

De heer Kropf is het helemaal oneens met hetgeen zojuist door de heer Van Riel is gezegd. Bij code 4 hanteert men geen afspiegelingsbeginsel, dan krijgen betrokkenen allemaal hetzelfde uitgangspunt, namelijk de functie van betrokkene vervalt. Op dat moment krijgen deze medewerkers een voornemen tot niet plaatsen. In dat geval kunnen de mensen daar een heroverweging op vragen. In een groeiplan vallen die 1 en 2 BCO's. Dat is voor de CCOOP een brug te ver. Het afspiegelingsbeginsel speelt bij een 2- functie, want dan wordt de plaatsingsvolgorde bepaald in de omgekeerde ontslagvolgorde conform het UWV model en daar hebben zij ook een paar bijzonderheden op in het kader van mensen die zich in de plaats willen stellen van, maar ook mensen die in een ontslagbescherming zitten. Dat is een toets die moet worden uitgevoerd. Wat hem betreft, heeft dat niets met vertrouwen maar met zorgvuldigheid te maken. Spreker wil zorgvuldig kunnen testen of er door werkgever geen vergissing is gemaakt. Dat is mogelijk en dat betekent dat er bepaalde situaties zijn bijvoorbeeld de rechten juist centraliseren of verplaatsen, groeien et cetera. Dat zal ook betekenen dat er mensen zullen komen waarvan een deel van de eenheid op de oude locatie blijft zitten en een deel gaat verplaatsen. In een BCO-traject krijgen die medewerkers dan in diezelfde volgorde van wie heeft de meeste rechten op basis van het UWV-model de kans om hun vinger op te steken en hun voorkeur uit te spreken. Dat zijn zaken die in een BCO-1 en 2 zorgvuldig moeten worden getoetst en bewaakt. Dat is zijn reactie op de vraag.

Verder voegt spreker eraan toe, dat er is gesuggereerd wanneer het een code 4 is en er zit niemand op, het een groeiplan zou kunnen zijn. Hij denkt dat het nog steeds geen groeiplan is, want er wordt sec naar de O gekeken. Maar wellicht kan er bij de aanbidding van de stukken wel worden aangegeven dat er op de stoelen 4 geen mensen zitten en op de 2- meer plaatsen zijn dan daadwerkelijk mensen in de IST. Dat zou in ieder geval betekenen dat de P-kant sneller kan gaan zonder dat de O- en de P-kant wordt verward. Dat zou wat de CCOOP betreft de ruimte zijn om samen te kijken hoe kan worden versneld. Het zou heel goed kunnen dat er iets wordt opgeheven, wat helemaal niet is gevuld. Dan zijn er vijf codes 4, waardoor het dan een groter plan zou moeten worden. Dat is wat de CCOOP betreft zeker niet de bedoeling. Wanneer wordt gesteld dat deze militaire stoelen na de huidige functieduur niet meer worden vervuld, dan is dat niet iets waar bloed uit vloeit. Aangezien militairen gewend zijn dat zij aan het eind van hun plaatsingsperiode wat anders gaan doen. Dat is voor de CCOOP wel een cruciaal verschil.

De voorzitter vindt dit veel te technisch daarom moeilijk om te volgen. Spreker constateert dat 'voornamelijk nieuwe functies' voor de centrales niet akkoord is, omdat het te 'gevaarlijk' is. Hij constateert dat bijlage groei niet op een reorganisatie met een of twee codes 4 kan worden toegepast, want dan kunnen die mensen mogelijk buiten de boot vallen.

De heer Rozendal meent als de voorzitter namens Defensie zegt, dat werkgever zich wel degelijk bewust is van de positie van die mensen. En zodra die plekken daadwerkelijk zouden zijn gevuld en daar rekening mee wordt gehouden bij het aanbieden van de stukken, dat ervoor wordt gezorgd dat de centrales de juiste toetsing kunnen doen. Dan is voor hem de term die hiervoor wordt gehanteerd irrelevant, zolang de rechtspositie van de betreffende medewerker die wordt getroffen door de reorganisatie maar is geborgd. Spreker denkt dat de behandeling van deze vier punten precies omgekeerd zou moeten. Want hij meent dat het heikele punt op het BCO proces zit. Het raakt ook aan een ander agendapunt, namelijk het met elkaar vaststellen van overlegafspraken. Want juist dat element; hoe gaan partijen om met de BCO. Hij doet zelf

de BCO's en daar zit volgens hem de echte vertraging. Dat komt omdat er nog geen sluitende afspraken zijn gemaakt, over hoe die BCO's worden aangepakt. De heer Rozendal stelt voor met de implementatiefase te starten, want daar zit de BCO in. De vraag is hoe kan ervoor worden gezorgd dat over de wijze waarop de BCO wordt aangelopen heldere afspraken worden gemaakt. Spreker meent dat dat daadwerkelijk voor de versnelling gaat zorgen. Mogelijk kan het zo zijn, dat het groeiplan wat nu voorligt, niet eens meer nodig is.

De voorzitter vraagt of aan werkgeverszijde de mening wordt gedeeld om eerst naar punt 4 te gaan. Mevrouw De Haan meent dat het eerste punt ook belangrijk is. Er is geen duidelijkheid over wanneer iets wel of niet uitbreiding is. Op het moment dat men daarachter komt en dat is zodra partijen aan de formele tafel zitten, is het hele proces al helemaal op een Groei Plan Defensie ingericht. Dat betekent dan dat men naar een URD moet gaan. Het hele traject en alle stappen die worden gezet, zijn belangrijk voor partijen. Maar vanuit de P en dus vanuit de positie van de vakcentrales kan zij zich heel goed voorstellen dat het BCO traject heel belangrijk is, omdat daar een rol voor de centrales is weggelegd.

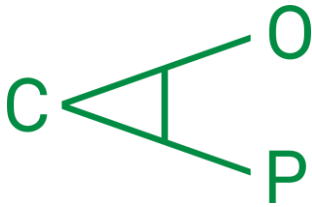
CMHF

De heer Ten Berg deelt de observatie van mevrouw De Haan niet helemaal, want de bijlage groei is in principe afgeleid van het URD. Dat betekent dat het een afgeleide is van. Vervolgens kan het zo zijn dat gedurende het proces men er achter komt dat er toch geen groei is. In dat geval stellen de vier centrales vast dat hetgeen nu wordt gepresenteerd, daar zitten zoveel codes 4 in, waardoor het geen groei kan worden genoemd. In dat geval is de reguliere URD van toepassing. Tot die tijd kan men zijn gang gaan, maar op het moment dat wordt bepaald dat de organisatie wordt omgebouwd, is nog niet bekend welke codes daar in zitten. Dat komt veel later in het proces. Tot die tijd kan men met een uitbreiding werken, als dat de intentie van de reorganisatie is. Op een gegeven moment loopt men vast op het feit dat er toch de wens is voor een herstructurering van de organisatie. Dat betekent bijvoorbeeld dat er 17 burgers code 4 uitmoeten en 16 militairen terug moeten komen. Vervolgens zullen de centrales aangeven te stoppen want dat is niet de afspraak. Dat is voor hem een pragmatische invulling. Er wordt ruimte gecreëerd om met groei aan de slag te gaan. Totdat men tot iets aanloopt wat echt niet kan. In dat geval komt men terug bij de overlegafspraken. Hoe wordt nu afgesproken, dat er met z'n allen wordt bepaald, dat het geen groeiplan is.

Mevrouw De Haan vraagt of dit betekent dat geen enkel reorganisatieplan en dus geen beleidsvoornemen meer aan de io REO en de WG REO wordt aangeboden. Want dat is de eerste stap, u ontvangt geen beleidsvoornemen meer ongeacht of het groei is. Dat is het voorstel Groei Plan Defensie. En dan komt men terug op de discussie, die men in het begin heeft gevoerd, aldus de heer Ten Berg. Die discussie behelst dat er intern ook allerlei afstemming nodig is. Het gaat niet perse over wat er op de overlegtafel gebeurt. Intern Defensie is er ook allerlei afstemming nodig om de organisatie op te bouwen.

CCOOP

De heer Kropf begrijpt het niet en hoort mevrouw De Haan zaken benoemen, die hij helemaal niet kent. Er wordt bij elk plan een beleidsvoornemen aangeboden alleen de eerste hoofdstukken van het plan zijn daadwerkelijk hetzelfde als een beleidsvoornemen. Het gaat om bijlage groei en niet om Groei Plan Defensie, benadrukt spreker. In het verhaal van Defensie staat precies wat een bijlage groei zou moeten zijn; wijziging in de structuur en/of omvang van de organisatie of een deel daarvan die nodig is om een nieuwe taak uit te kunnen voeren dan wel meer capaciteit voor een bestaande taak nodig te hebben omdat deze opdracht en omvang toeneemt en vervolgens de functies te schrappen. Er zijn drie stappen in het BCO proces. Het gaat hierbij om de wettelijke taak; de manier waarop ermee wordt omgegaan en het gaat om het reorganisatiebereik. Als Defensie dit wil en het wordt bijlage groei genoemd, dan blijft het binnen de afspraken die er zijn. Als bijlage groei qua omvang, stel dat daar een meerderheid mee instemt en partijen zijn akkoord dat er heel veel code 4 zijn en er wordt meteen een URD bij gepakt. In dat geval krijgen medewerkers meteen een voornemen tot plaatsen of niet plaatsen, vervolgens krijgen deze medewerkers

twee weken de tijd voor een heroverweging dan is er een BCO-2. Want dan komt het niet in de plaats van. Die stappen kunnen niet worden overgeslagen op het moment dat er een andere naam aan wordt gegeven. Spreker heeft moeite met de definitie van zijn collega van de CMHF die aangeeft dat achteraf wordt gekeken, dat is voor hem een utopie. Van tevoren moeten afspraken worden gemaakt over wat wel en wat niet in de brackets valt, los van dat er altijd een vraag kan komen of eerder die escalatie kan plaatsvinden. Als iets haast heeft, zijn er in enkele gevallen andere afspraken over gemaakt, maar moet men dit niet aan de projectleider over laten. Want als later blijkt dat het toch niet past, gaat het mensen enorm frustreren.

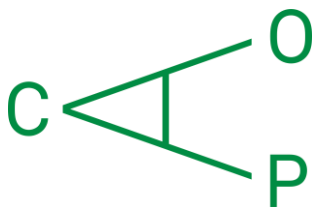
De voorzitter vraagt mevrouw De Haan naar de stappen die in het onderdeel BCO worden gemaakt. Spreker constateert dat partijen hier niet uitkomen. Spreker hoort de heer Rozendal zeggen dat er over en weer een soort vertrouwen moet zijn. Wat 'voornamelijk' precies inhoudt daar zullen de centrales Defensie in moeten vertrouwen. De voorzitter heeft niet het idee dat daar ongelofelijke problemen ontstaan. Spreker wil graag verder met de bijlage groei. Die bijlage groei heeft altijd wel een afwijking of onverwachts resultaat. Spreker zit zelf ook in een reorganisatie en wilde alleen maar groeien, maar kon er niet aan ontkomen om een of twee functies te laten vervallen omdat ze obsoleet zijn geraakt. Wanneer hij dan gelijk buiten het stramien van bijlage groei zit, dan wordt de scope van hetgeen in dit overleg is afgesproken heel klein. En volgens hem is dit overleg bedoeld om zaken te doen die zoveel mogelijk effect hebben en niet zo weinig mogelijk effect. Wanneer hij dan in een discussie komt, die voor hem qua inhoud en complexiteit totaal niet te overzien is. Als voorbeeld noemt spreker er zijn vier code 4 op 25 functies dat vindt hij heel iets anders, dan dat er vier code 4 op 600 functies zitten.

AC

De heer Debie suggereert voor een oplossingsrichting te zoeken; door acht bestaande functies door sociale partners te beoordelen. Op het moment dat het daadwerkelijk duidelijk wordt, is er in ieder geval een oplossing. Wanneer partijen tegenover elkaar blijven staan, is er geen oplossing. Spreker vindt het van belang om een oplossingsrichting met elkaar te bedenken.

De voorzitter vraagt mevrouw De Haan iets over de BCO's te vertellen. Want daar komen heel veel zaken bij elkaar. Het voorstel wat Defensie heeft geschreven, de brief Groei Plan Defensie, heeft Defensie in de implementatiefase aangegeven dat zij voor heroverwegingen een BCO REO zouden willen opstarten, aldus mevrouw De Haan. In de bijlage groei stond voorheen BCO-2 voor heroverwegingen enkel zouden plaatsvinden indien noodzakelijk. En een BCO-3; een algehele procestoets, eigenlijk altijd plaatsvindt. Voorstel van werkgever is om BCO-2 om te katten naar een BCO REO dat is een generiek Defensie breed BCO vergadering, waarin alle heroverwegingen die spelen, worden behandeld en afgedaan. Dit is ook om de continuïteit en uniformiteit binnen de BCO's te borgen. Meerdere malen is aangegeven dat daar ook verschil zit in iets wordt afgedaan en wordt opgepakt. Voor BCO-3 heeft Defensie in het Groeiplan Defensie voorgesteld om die voor uitbreidingen af te schaffen. Vorige keer hebben de centrales gevraagd hoe dat zich tot elkaar verhoudt. Wanneer vindt zo'n BCO REO plaats en hoe verhoudt zich dat tot Datum Begin Geldige Eenheid. Voor Defensie is de insteek om de heroverwegingen af te doen voordat er een Datum Begin Geldige Eenheid is en dat dat eigenlijk in hetzelfde tijdspad plaatsvindt als dat het nu plaatsvindt: tijdens de publicatie van vacatures voordat er wordt gevuld. Op het moment dat er enkele heroverwegingen zijn, bijvoorbeeld er zijn drie heroverwegingen op 300 medewerkers. Als het gaat om pragmatisch handelen, wanneer het beide partijen niet lukt om die drie heroverwegingen af te doen voordat de Datum Begin Geldige Eenheid in principe staat gepland. Zou Defensie graag de afspraak maken dat die drie heroverwegingen de plaatsing van de 297 medewerkers niet in de weg zal staan. Daar zit het belang van Defensie en hetgeen Defensie met centrales wil afspreken.

AC

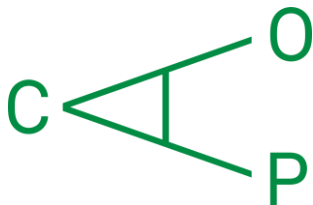
De heer Debie begrijpt vanuit eenduidig beleid dat werkgever dit wenst. Maar tegelijkertijd heeft hij ook geconstateerd in een andere BCO die er is over arbeidsvoorwaarden het vele maanden duurt voordat mensen überhaupt een reactie ontvangen. Daarom denkt hij dat dit een onuitvoerbare structuur is. Men zal dit veel meer decentraal moeten uitvoeren met een set regels. Hij gelooft niet dat over alle Defensieonderdelen heen de heroverweging tijdig kan worden afgerond. Dit ook op basis van de ervaringen die hij heeft met de BCO arbeidsvoorwaarden. Mevrouw De Haan voegt hieraan toe dat Defensie met het voorstel er vanuit is gegaan, dat er weinig rechtspositionele consequenties aan de plannen vastzitten, omdat er ook weinig heroverwegingen zullen plaatsvinden. Dat is de reden waarom in de bijlage groei ook staat; indien noodzakelijk. Defensie verwacht in dit geval dat er geen sprake zal zijn van grote aantallen. Op het moment dat dat wel het geval zal zijn, is het logisch om daar ook in gezamenlijkheid vanuit diezelfde pragmatische opvatting naar wordt gekeken. Als er een tweede LTC stap 4 komt, wordt er een andere passende oplossing voor gemaakt om daar dan een werkbare situatie voor te creëren.

CCOOP

De heer Kropf heeft het nog een keer gelezen en begrijpt er helemaal niets van. Er staat *“indien noodzakelijk worden betrokken medewerkers over hun uitgangspositie geïnformeerd”*. Die zijn er niet, behalve dan als centrales zouden instemmen met de mededeling een medewerker valt van zijn functie, want Defensie is aan het groeien. Maar die anderen zijn er niet, want die hebben geen uitgangspositie. Spreker meent dat het alleen maar nieuwe functies of uitbreiding van bestaande functies kan zijn. Vervolgens worden de vacatures gestart en kunnen mensen een heroverweging aanvragen, maar wanneer mensen solliciteren op die functie krijgen ze een afwijzing of een toewijzing. Of is de intentie van Defensie dat mensen solliciteren op een vacature en deze mensen een voornemen tot aannemen of afwijzen ontvangen. Dan stopt het verhaal niet als het gaat om de heroverweging. Deze vindt spreker erg ongelukkig. Maar wanneer werkgever hierbij ook van code 2- en 4 gebruik wil maken dan zal werkgever al die mensen wel moeten informeren en is sowieso een heroverweging voorafgaand aan de plaatsing van al die anderen een utopie. Dat kan niet. Spreker is het eens met de opmerking van de heer Debie dat de doorlooptijd van die heroverweging heel lang duurt. Maar hij heeft een nog veel belangrijker principiële punt. Er moet een zorgvuldigheidstoets worden uitgevoerd. Dat betekent dat de centrales objectief moeten kunnen toetsen of de juiste zaken voor eenieder zijn toegepast en niet alleen voor die persoon die zich meldt. Los van de mensen die nu al enigszins teleurgesteld zijn over de functietoewijzingsprocessen bij Defensie, verwacht hij dat dit niet gaat helpen en wordt het heel erg lastig. Spreker legt uit dat als er uiteindelijk een BCO REO komt dan is zijn verwachting dat het een onwerkbaar proces wordt. De CCOOP stemt hier niet voor.

ACOP

De heer Rozendal merkt ten aanzien van de vraag; hoe hiermee om te gaan, op er van uitgaande dat de huidige werkwijze in stand wordt gehouden, maar de procesafspraken over hoe ze dat doen eerst met elkaar wordt vastgesteld. Spreker verwacht dat mogelijk aan Defensiezijde wordt gezegd dat de werkwijze conform Groei Plan Defensie helemaal niet nodig is. Hij heeft beeld bij het inrichten van een BCO structuur voor de afdoening, waarbij het volledig buiten werking stellen van een BCO-3 voor de ACOP wat te ver gaat. Hij zou het wel als test met een bepaald tijdvak willen kijken wat er uit komt. Uiteindelijk denkt hij dat mocht het niet werken, dan komen partijen daar vanzelf achter. Aangezien de leden van hun vereniging zich vanzelf zullen melden, wanneer ze ergens tegenaan lopen. Zijn suggestie is dus om het te testen. En wil niet per se een definitieve afspraak maken, dat dat de werkwijze is. De ACOP zou het liefst eerst willen bespreken hoe met de BCO's in de huidige structuur om te gaan; hoe worden die afgedaan, binnen welke termijnen en met welke partijen. Want hij denkt wanneer daar overeenstemming over is bereikt al dan niet in meerderheid, daar de meeste winst valt te behalen. Wat de ACOP betreft zou elke BCO binnen twee weken nadat de centrales de betreffende stukken hebben ontvangen, moeten zijn afgerond. De ACOP stelt voor om terug te gaan naar de afspraken die voorheen golden, namelijk dat er twee centrales zijn die BCO's

afdoen. Wat hem betreft zou dat ook binnen twee weken moeten zijn afgehandeld. Dat betekent wel dat de stukken compleet moeten worden aangeleverd. Dat gesprek zou hij liever eerder willen voeren, dan het over het Groei Plan Defensie te willen hebben. Hij vraagt zich af of daar nog wel behoefte aan is, op het moment dat partijen eenduidige afspraken hierover hebben gemaakt, zal dit een versnelling teweeg brengen.

De voorzitter resumeert hetgeen de heer Rozendal heeft gezegd, wanneer men met de bestaande werkwijze een paar keer zo snel gaat, is de andere werkwijze niet meer nodig. De heer Ten Berg zegt dat de werkwijze goed tegen het licht moet worden gehouden of iedereen daar hetzelfde beeld over heeft met de vraag of daarmee een versnelling kan worden bewerkstelligd. Spreker ondersteunt het verzoek van de ACOP. De voorzitter vraagt of dat hetgeen is waar in de vergadering van 17 december 2024 over is gesproken, dat men teruggaat naar de werkwijze uit 2013. De heer Ten Berg beaamt dit. Mevrouw Oosting-Klock merkt op dat er op 17 december 2024 daar uitvoerig over is gesproken en die werkwijze zou ook worden gehanteerd, maar geconstateerd wordt dat daar nog teveel ruis op de lijn is over hetgeen is afgesproken en of er conform die afspraken wordt gewerkt. Dat maakt dat een afspraak om een BCO te houden soms al lastig is. Zij verwacht wanneer deze wordt geformaliseerd en ook intern bij Defensie wordt gedeeld, iedereen weet dat dit de werkwijze is die wordt gehanteerd. Daarmee zou er geen ruis meer op de lijn moeten zijn en brengt dat echt een versnelling met zich mee.

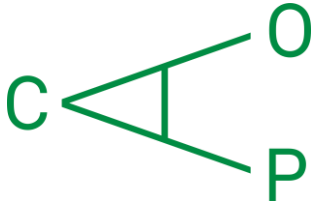
CCOOP

De heer Kropf vindt het mooie voorstellen, maar is van mening dat er een agenda is en dit betreft een ander agendapunt. Hij wil afstand nemen van de woorden van de collega ACOP dat de leden zich wel zullen melden. Een BCO wordt voor al het personeel van Defensie gedaan en die zijn niet allemaal lid van de vakcentrale. Dat is de zorgvuldigheidstoets die partijen met elkaar hebben afgesproken. Hij wil niet iets proberen in de wetenschap dat leden zich wellicht gaan melden, want hij doet het ook voor de niet-leden.

AC

De heer Debie merkt op dat is afgesproken dat er procedureafspraken met betrekking tot de BCO's moeten worden gemaakt. Hij denkt dat het vanuit zijn optiek belangrijk is om bij de defensieonderdelen een coördinator te hebben. De coördinatoren komen allemaal vanuit de centrales en die zouden eigenlijk uiterlijk 10 dagen na ontvangst van de adviesstukken bijeen moeten komen. Iedereen van de centrales kan en mag daar aanwezig zijn. Het is geen verplichting en kan daarom ook niet worden afgedwongen. Diegenen die vanuit de centrales niet aanwezig kunnen zijn, die kunnen wel hun inbreng doen en hun punten bij de coördinator inbrengen. Het is geen verplichting vanuit de centrales dat de BCO's op een bepaalde vergaderagenda io REO moeten worden gehouden. Middels deze wijze kan meer flexibiliteit worden gecreëerd. Het is ook belangrijk dat het geen verplichting is om een BCO fysiek te houden. Dat moet wel de basis zijn, maar de eenvoudige BCO's kunnen ook in MS Teams of schriftelijk worden afgedaan. En de coördinator en het lid van een van de twee centrales doen de BCO af. Mocht bij de afdoening blijken dat de stemmen van de andere twee leden van de centrales staken, kunnen nog vervolgfafspraken worden gemaakt om te kijken of er een meerderheid is in een 'drie een' situatie. Spreker denkt ook dat van belang is dat een centrale die bepaalde punten heeft, de mogelijkheid moet krijgen om samen fysiek te werk te gaan. Verder vindt spreker het belangrijk dat deze afspraken worden geformaliseerd en ter instemming worden ingebracht. Om te kijken of het een manier is waarop partijen veel gestructureerder met elkaar kunnen werken.

De voorzitter refereert aan het verslag van 17 december 2024. Spreker leest de volgende tekst uit voornoemd verslag voor: *"stelt de voorzitter vast dat drie van de vier centrales aangeven terug te willen naar de oorspronkelijke werkwijze. De aanwezigheid van twee centrales is voldoende om de BCO door te laten gaan. Een positief advies kan ook met meerderheid worden gegeven"*. Hetgeen de heer Debie zojuist

noemt, is een vervolmaking daarvan. Dat zou een set van afspraken moeten zijn. Dat is een slag dieper dan hier is bedoeld. De heer Debie beaamt dit, partijen hebben gezamenlijk het doel om het eenvoudiger en sneller te doen. Dan is het belangrijk dat partijen afspraken met elkaar maken, dat het in de praktijk ook uitvoerbaarder en sneller kan.

De voorzitter meent los bij welk agendapunt dit hoort, het is volgens hem zeer relevant voor die BCO. Maar er is ook nog een agendapunt dat gaat over het nakomen van die afspraken uit december 2024 hoe willen de centrales daar nu mee verder gaan met de vraag of daar nu wat over moet worden besloten.

CMHF

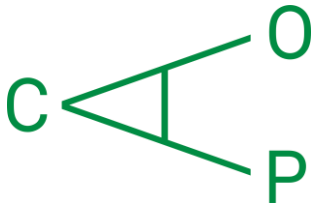
De heer Ten Berg zegt dat het de vraag is aan de andere centrales en aan Defensie of dit een weg is die kan worden bewandeld. Spreker meent dat het wel belangrijk is en als Defensie dit ook als mogelijkheid ziet, dan past het wel degelijk bij dit agendapunt. Aangezien de discussie gaat over de BCO REO waar feitelijk de AC en ACOP hebben aangegeven dat ze zich daarbij aansluiten. Wanneer goed invulling aan de afspraken wordt gegeven die zijn gemaakt, is het mogelijk helemaal geen issue meer. Wanneer werkgever dat ook zo ziet, denkt hij dat de CMHF voorstander is om dat dan nader uit te werken, zodat er gedegen afspraken rondom het BCO- traject liggen. Waarmee dit punt in de brief van Groei Plan Defensie en bijlage groei wordt ondervangen. Wanneer werkgever dezelfde zienswijze heeft, kunnen partijen daarmee door.

ACOP

De heer Schuitema merkt op dat het weinig nut heeft om bij agendapunt het Groei Plan Defensie heel uitgebreid bij de BCO stil te staan, terwijl een agendapunt verderop partijen tot een voorstel kunnen komen, waardoor het überhaupt sneller wordt. Hetgeen de AC aangeeft als een set van afspraken klinkt bekend en goed. Spreker lijkt het goed om daar in ieder geval goede afspraken over te maken. Om ook in die BCO's die versnelling te bewerkstelligen. En die BCO's ook eenduidig in te richten, zodat het niet meer uitmaakt of het groei is of een andere reguliere reorganisatie betreft. Zodat iedereen weet hoe een BCO wordt ingericht. Spreker meent dat eenduidigheid altijd een versnellend effect heeft.

De heer Kropf hoort twee verschillende zaken. Hij vindt het hierbij passen als dat betekent dat dit voorstel niet meer van toepassing is omdat de BCO wordt versneld. Dat is de vraag en als dat het geval is, dan vindt hij dit onderwerp bij dit agendapunt thuishoren en kan over deze mogelijkheid worden nagedacht. Hij heeft dan wel een aantal aanvullingen, maar dan zouden de centrales in een schorsing mogelijk tot iets kunnen komen, waar de centrales comfort bij hebben. Mocht het betekenen dat er nu een afspraak wordt gemaakt hoe op dit moment de BCO's in alle trajecten worden gelopen. En daarna wordt gesproken hoe partijen alsnog tot een BCO REO kunnen komen en de BCO-1 en BCO-2 worden afgeschaft, staat dat voor hem niet ter discussie. Dat is de vraag die moet worden beantwoord. Thans is de suggestie gedaan; als daar een goede afspraak over kan worden gemaakt, dan kan dat en is dit voorstel niet meer nodig. In dat geval vindt hij dit onderwerp erbij passen, want dan is het een alternatief om te komen tot een versnelling. Maar wordt gesteld dat er eerst wordt gepauzeerd en over het andere een besluit wordt genomen, waarna vervolgens weer een discussie over een grote BCO REO wordt gevoerd of over het afschaffen van BCO-1 en BCO-2. Dan wordt volgens spreker de verkeerde discussie gevoerd. Hij wil eerst weten wat de reactie van Defensie is op het voorstel met betrekking tot de afspraken BCO. Mocht dat helpen om te versnellen, waardoor dit voorstel niet meer nodig is. Dan kan hij zich daar geheel in vinden. Dan moet wel duidelijk zijn dat aan Defensiezijde dit ook zo wordt gezien.

Het lijkt de heer Schuitema lijkt het logisch dat wanneer er afspraken over die BCO worden gemaakt, wat eigenlijk in het andere agendapunt thuishoort, dat hier niet verder wordt gesproken hoe het nog ingewikkelder kan worden gemaakt met bijlage groei. Daarom is hij er vanuit gegaan, dat het punt ten aanzien van de BCO's op een ander agendapunt wordt besproken. Hij hoort veel eenduidigheid over de

richting die de centrales daarin willen. Spreker begrijpt dat de CCOOP mogelijk een schorsing zou willen inbrengen en merkt dat er ook eenduidigheid aan werkgeverszijde is. Daar kan over worden gesproken. De heer Debie suggereert als dit een tijdje wordt uitgetoetst met de referentierichtlijn die er ook aan komt of dat met elkaar als geheel voor een duidelijke versnelling zorgt. Punt 1 wordt daarmee nog in beraad gehouden en thans wordt bekeken of met de praktische afspraken die worden gemaakt, mogelijk is om die reorganisaties zo snel mogelijk te kunnen doorvoeren. Dat is de afweging die partijen met elkaar moeten maken.

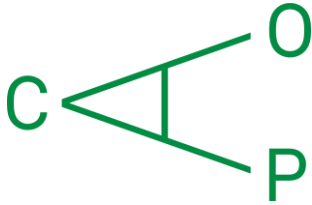
De voorzitter ziet het voorstel als volgt; als men gaat voor de versnelling langs de lijnen die de heer Debie schetst dan komt zijn voorstel van een centrale BCO te vervallen. Dat wordt door de centrales bevestigd.

De heer Kropf stelt voor dat partijen van hetzelfde uitgangspunt uitgaan (om de klokken gelijk te zetten). In dat geval is het wel fijn om voordat de discussie wordt gevoerd, te weten hoe partijen er aan beide zijden in staan. De voorzitter hoort dat de centrales over deze optie na willen denken. Spreker geeft toe dat vanuit werkgeverszijde niet over deze optie is nagedacht en weet daarom ook niet wat de impact daarvan is. Hij zou ermee geholpen zijn als hij met zijn mandaatgever en delegatie kort kan schorsen om deze mogelijkheid te bespreken. De voorzitter stelt voor de schorsing zo kort mogelijk te houden, gezien de tijd. De voorzitter meldt zich bij de centrales zodra ze het voorstel hebben besproken. Spreker schorst de vergadering.

SCHORSING 15.02-15.35 UUR

De voorzitter heropent de vergadering na de schorsing. Alhoewel beide zijden behoefte hadden aan een schorsing wil hij toch het woord eerst aan de staatssecretaris geven om een reactie te geven aan de hand van hetgeen voor de schorsing besproken is.

De staatssecretaris merkt op dat vandaag het overleg is gestart met de vraag of er tussen partijen voldoende gemeenschappelijke basis is om met de Bijlage groei en de 'vier punten plus' voorwaarts te kunnen gaan. Hier heeft Defensie nog geen direct antwoord op ontvangen, waarna partijen direct zijn doorgeschakeld naar de inhoudelijke bespreking. Ondertussen is er veel overleg met de centrales gevoerd over dit onderwerp, meer dan een jaar; het is het vijfde SOD. Spreker is opnieuw toch wel verbaasd over de weerstand tegen het voorliggende voorstel en ook de beperkte voortgang in het overleg. Hij stelt vast dat twee van de vier centrales hebben aangegeven dat ze er geen vertrouwen in hebben en vraagt zich af of dit nu de juiste weg is, om ten koste van zoveel tijdverlies te blijven trachten om met de centrales tot overeenstemming te komen over hetgeen hier vandaag voorligt. Hij sluit niet uit dat het gaat lukken maar kijkend naar waar hij meer dan een jaar geleden is gestart –namelijk geen URD, hij heeft toen gezegd dat het URD wat hem betreft in de ijskast ligt- is zijn vraag aan de centrales welke waarborgen zij nodig hebben om te kunnen versnellen. Als hij dan kijkt naar waar partijen nu staan: een suboptimale Bijlage groei zonder de 'vier punten plus' die maar in een beperkt aantal situaties toepasbaar is, vraagt hij zich af of daarin de juiste afweging wordt gemaakt. Als hij daarbij optelt dat hij in de zomer nog met heel veel mensen bezig is geweest om aan de eisen van de centrales inzake de kwaliteit, waar uitgebreid over gesproken is, tegemoet te komen vraagt hij zich ook af waar de centrales hem dan in tegemoet komen. De vorige keer gaf spreker al aan dat hij van mening is dat hij op basis van het BGOD een reorganisatie eenzijdig kan doorzetten op het moment dat er een onaanvaardbare vertraging ontstaat die de inzetbaarheid van de krijgsmacht in gevaar brengt. De staatssecretaris realiseert zich dat deze maatregel een behoorlijke spanning op de onderlinge verhoudingen van sociale partners zal zetten en wil het daarom eigenlijk zo veel mogelijk uit de weg gaan. Datzelfde geldt voor de vaststelling van de Bijlage groei en voor het overleg over een nieuw URD, het Defensie Groeiplan. Hij wil dit zo mogelijk graag in goede harmonie en overeenstemming met de centrales doen maar heel technisch gezien is hij van mening dat het overeenstemmingsvereiste uit artikel 3 lid 3 van

het BGOD niet van toepassing is op de wijzigingen van het URD omdat er geen rechten of plichten van individuele ambtenaren in het URD zijn vastgelegd. Daarnaast zit hij niet aan de technische binnenkant van het reorganiseren. Het heeft hem daarom verbaasd en hij kon het op een gegeven moment ook echt niet meer volgen als het ging over codes 1, +1, 4, het spiegelen en dat soort dingen meer. Hij heeft eigenlijk ook geen idee of die discussie nu vanuit defensieperspectief waar hij verantwoordelijk voor is, wel de goede kant op gaat of niet. Daarom wil hij de discussie zometeen bij de voorzitter, de waarnemend HDP, neerleggen en afwachten waar deze mee komt. Spreker zal zich vervolgens samen met de waarnemend HDP daarop beraden wat de vervolgstappen zijn. Hij vraagt de centrales om hem nu te excuseren, want hij heeft nog een aantal andere zaken die hij moet volgen en zegt dat de centrales het verder met de waarnemend HDP moeten doen. De voorzitter vraagt de staatssecretaris of hij nog een aantal reacties in ontvangst wil nemen of dat de tijd dat niet meer toelaat. De staatssecretaris antwoordt dat de tijd dat niet meer toelaat en verlaat de vergadering.

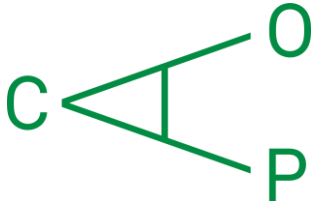
De heer Schuitema constateert dat het SOD tot 16.00 uur is ingepland en gaat er vanuit dat de staatssecretaris dit ook zo in zijn agenda had staan. Het feit dat de staatssecretaris dit betoog houdt, vervolgens niet op reacties wacht en wegloopt vindt spreker eerlijk gezegd heel lastig. Hij heeft er begrip voor dat het voor de staatssecretaris erg technisch wordt, dat het hem te ingewikkeld wordt en hij het daarom beter vindt om aan andere mensen over te laten. Daar zou hij wel respect voor hebben. De staatssecretaris dropt hier echter wel even wat bommetjes, dusdanig dat spreker meent de mensen die nu nog aan de kant van Defensie aan tafel zitten eerst de vraag te moeten stellen of zij het betoog van de staatssecretaris volledig ondersteunen. Dat zou het gesprek namelijk aanzienlijk veranderen, in ernstige mate want er worden escalaties die in wet- en regelgeving staan benoemd als 'ik wil het niet zover laten komen'. De vraag is waarom deze dan worden benoemd. Het lijkt voor de heer Schuitema een soort bedreiging. Eerst opent de staatssecretaris met de opmerking dat de centrales geen vertrouwen zouden hebben, wat natuurlijk in algemene zin niet bedoeld is richting de staatssecretaris als voorzitter of de waarnemend HDP als voorzitter. Vervolgens schaadt de staatssecretaris dat vertrouwen wel degelijk in bepaalde zin, door te dreigen met maatregelen die hij zou kunnen nemen op basis van wet- en regelgeving waardoor de centrales buiten spel worden gezet. Daarbij is er de uitstraling van het feit dat de staatssecretaris de centrales het liefst helemaal aan de kant wil hebben als het om reorganisaties gaat en dit vindt spreker lastig. Dat de staatssecretaris als werkgever zijnde die wens misschien heeft snapt hij nog maar de staatssecretaris is daarnaast ook nog politicus. Spreker kan dit ook niet los zien van de WODG in die zin. Hij vindt het autocratisch en abject en het gaat tegen iedere democratische waarde in dit land in. Spreker vindt het zorgelijk en hoopt dat er heel snel een andere staatssecretaris op die stoel zit. Spreker herhaalt het echt heel zorgelijk te vinden wat de staatssecretaris net heeft gezegd. Dat de heer Schuitema hier nog zit is echt de grootste zelfbeheersing die hij ooit heeft getoond. Hij hoort graag of de mensen aan werkgeverszijde van de tafel het betoog van de staatssecretaris ondersteunen.

Voordat hij deze vraag beantwoordt geeft de voorzitter eerst nog het woord aan de CCOOP. Het verzoek van de heer Kropf is om de vergadering voor een moment te schorsen. De voorzitter stemt hiermee in.

SCHORSING 15.42-16.20 UUR

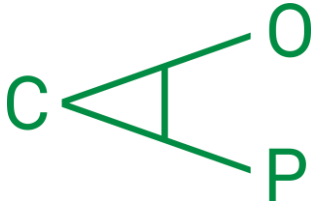
De voorzitter heropent de vergadering en geeft het woord aan de heer Kropf, die om deze schorsing heeft verzocht.

De heer Kropf dankt de voorzitter voor de gelegenheid tot schorsen. Vervolgens zegt spreker dat de centrales graag als eerste een antwoord willen ontvangen op de vraag die is gesteld door de heer Schuitema, voorafgaand aan de schorsing. De voorzitter toetst of hiermee de vraag van de heer Schuitema wordt bedoeld inzake in hoeverre spreker de woorden van de staatssecretaris ondersteunt. Dit wordt

beaamd door de heer Kropf. De voorzitter licht vervolgens toe dat de situatie hier aan tafel is, dat hij vanuit functioneel oogpunt één en ondeelbaar is met de staatssecretaris in dit kader. Op eerdere momenten waarin spreker aan zichzelf refereerde als zijnde HDP of directeur werkgeverszaken, is door de staatssecretaris meermaals aangegeven dat spreker hier optreedt als zijnde staatssecretaris. Het enige dat spreker hier in zijn rol als voorzitter kan doen, is een korte toelichting geven op hetgeen door de staatssecretaris naar voren is gebracht. Allereerst wil spreker benadrukken dat dit onderwerp, de staatssecretaris en vele anderen bij Defensie waaronder ook de staf HDP, heel erg aan het hart gaat. Er is ongelooflijk hard aan dit onderwerp gewerkt, ook onder invloed van alles wat door de centrales is aangegeven over hetgeen voor verbetering vatbaar is, zoals het kwaliteitsvraagstuk. Spreker moet bekennen dat toen daar (in augustus 2025) heel veel druk op werd gelegd om hier het been bij te trekken, men om tal van redenen minder welkom was. Dit is echter wel gedaan, aldus spreker. Voorts zegt hij dat de teleurstelling welke is geuit, betrekking heeft op de voortgang die partijen uiteindelijk met elkaar hebben weten te bereiken. Als het gaat om het woord 'vertrouwen', dan is dat een beladen woord aan deze tafel, hetgeen ook vaak door de centrales is beaamd. Dit woord moet welgemikt worden gepositioneerd, zegt hij. Wellicht hadden de Staatssecretaris en de aanwezigen van werkgeverszijde hier aan tafel gehoopt, dat met de aanpak die hier vandaag op tafel is gelegd, iets meer vertrouwen van de zijde van de centrales zou worden verkregen. Hiermee wordt niet het vertrouwen op persoonlijk vlak bedoeld, maar het vertrouwen in deze aanpak. Daarnaast is het zo, dat de staatssecretaris in de laatste zinnen van zijn betoog heeft aangegeven, hoe de werkgever juridisch aankijkt tegen de situatie waarin de werkgever wordt geconfronteerd met een reorganisatie die voor de operationele inzetbaarheid en vulling van Defensie dermate essentieel is, dat werkgever ultimo de conclusie zou moeten trekken dat daarover overleg moet worden gevoerd, maar dat daarover uiteindelijk geen overeenstemming zal worden bereikt. Hetzelfde geldt voor de manier waarop de werkgever naar het URD kijkt. Voorts zegt spreker dat dit enkel is bedoeld als een technisch juridische visie op de situatie waarin de werkgever ultimo zou kunnen geraken, nadat een aantal andere waarborgen zijn afgelopen. Het is niet bedoeld als zijnde een vooraankondiging of om hier een afgelopen besluitvormingsproces op tafel te leggen. Het is enkel bedoeld als zijnde de manier waarop de werkgever vanuit juridisch oogpunt kijkt naar een situatie waarin men na het gezamenlijk passeren van een aantal poortjes, hetgeen tot op heden nog niet is gebeurd, zou kunnen geraken. Vervolgens zegt spreker dat de staatssecretaris is vertrokken en aan spreker heeft gevraagd om de vergadering over te nemen en thans de besturing van het dossier, om in gezamenlijkheid met spreker zich op de situatie te beraden. Dat is precies wat spreker van plan is. Spreker had liever vandaag naar huis gegaan met een overeenstemming over de bijlage groei, in welke vorm dan ook. Deze overeenstemming is er nu niet. In zijn hoedanig als staatssecretaris van Defensie, doet spreker voorlopig even niets. Hij gaat zich beraden op de situatie die is ontstaan. Dit is in eerste aanleg de reactie op de vraag die eerder is gesteld door de heer Schuitema.

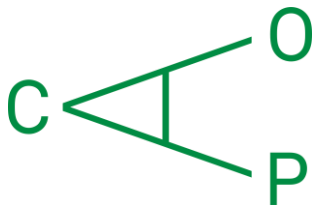
De heer Schuitema geeft in zijn reactie aan dat hij de situatie waarin de voorzitter zich bevindt niet benijdt. Spreker zou het bijzonder lastig vinden indien zijn baas een bom zou droppen en dat spreker vervolgens met de situatie zou mogen dealen. Hij begrijpt dat de voorzitter hier anders naar kijkt, maar dit geeft niet. Vervolgens zegt hij dat het een goede zet is van de staatssecretaris om het nu over te dragen. Hij meent dat de competenties van de staatssecretaris niet gericht zijn op het in goede banen leiden van dit overleg. Voorts zegt spreker dat de staatssecretaris een uitstekende militair is, zoals algemeen bekend is. Echter, als werkgever in bestuurlijke zin komt hij iets minder goed uit de verf, meent hij. De staatssecretaris vliegt vaker uit de bocht, ook in dit overleg, hetgeen vaker is gebeurd, aldus spreker. Hij heeft de staatssecretaris ook vaak meerdere kansen gegeven om dit te herstellen. Echter, in het belang van Defensie en de achterban, die ook graag willen dat Defensie groeit op een normale manier, maar wel met respect voor hun rechtspositie, meent spreker dat het goed is om in goed overleg wel weer verder te gaan. Vervolgens zegt hij dat juridische analyses in een bepaalde context, op bepaalde momenten, worden gezien als zijnde een dreigement. Hij meent dat veel mensen aan deze tafel dat wel begrijpen en zegt dat hij nogmaals

constateert dat de Staatssecretaris dat gevoel voor timing, momentum en context in een bestuurlijke omgeving niet altijd heeft. Vervolgens zegt spreker dat het vrij staat om juridische analyses te maken, hetgeen hij ergens wel begrijpt. Echter, hij zou zijn tijd eerder besteden aan het feit om met de bonden tot een goede overeenkomst te komen met betrekking tot die groei, in plaats van zich te richten op de wijze waarop vanuit juridisch oogpunt onder die bonden kan worden uitgekomen. Dit lijkt spreker vanuit het primaire gedrag dat men zou willen vertonen, niet de juiste route. De juiste route hierin is, op welke wijze partijen hier gezamenlijk kunnen uitkomen en niet op welke wijze onder de vakcentrales kan worden uitgekomen. Spreker zou de Defensieorganisatie op het niveau van de voorzitter willen toewensen dat dit voor eens en altijd gaat landen. Het onder de centrales uitkomen, maakt wel erg vaak onderdeel uit van de strategie en de denkbeelden aan werkgeverszijde. Daar denken de vakcentrales uiteraard anders over. Hij verwees eerder al naar de democratische rechtsstaat waarin de centrales als maatschappelijk middenveld in dat stelsel een essentiële positie innemen. Iedereen die erop is gericht om dat te ondermijnen, geeft negatieve energie, hetgeen partijen op geen enkele manier verder brengt. Voorts zegt hij dat nu richting het einde van deze vergadering wordt gekomen, gezien de tijd. Mogelijk dat erop wordt uitgekomen dat conform de vorige vergadering, wordt doorgegaan met de bijlage groei, de punten waarover partijen het wel eens zijn, minus die vier punten. Vervolgens constateert spreker dat de organisatie prima kan leven met de bijlage groei, zonder die vier punten. Dat hiermee verder kan worden gegaan en dat in de IO REO, heel goed de versnelling wordt gevonden. Vervolgens is de constatering dat die vier punten kennelijk alleen op deze tafel nog heel belangrijk en groot zijn, maar ook dat dit in de organisatie kennelijk een stuk minder leeft. Hij meent dat partijen zich moeten afvragen voor wie zij voortdurend ruzie maken. Dit lijkt spreker de essentiële vraag voordat deze vergadering wordt beëindigd.

De heer Debie reageert dat hij zich zal beperken tot de feitelijkheden. Uit de praktijk blijkt dat reorganisaties over het algemeen redelijk goed verlopen. Nieuwe eenheden worden opgezet, waar op een goede manier mee wordt omgegaan. De suboptimalisatie welke door de staatssecretaris naar voren werd gebracht, ziet spreker in de praktijk heel weinig, omdat de reorganisaties gewoon plaatsvinden. Spreker merkt vervolgens op dat de centrales niet de oorzaak zijn van traagheid van lopende reorganisaties. Het is de interne Defensieorganisatie die niet voldoende capaciteit en kwaliteit kan leveren om het reorganisatievermogen te vergroten en te versnellen. Dat was ook de reden waarom de centrales in het Arbeidsvoorwaardenakkoord 2021-2023 hebben voorgesteld om een expertisecentrum in te richten, om een regiefunctie bij de CDS neer te zetten en om het expertisecentrum ook daadwerkelijk bij de defensieonderdelen in te richten, omdat toen al werd gezien dat de tweede prioriteit, niet de prioriteit is van reorganiseren in een grote organisatie die aan verandering toe is. Vervolgens zegt spreker dat al vaker aan de staatssecretaris, als ook aan de CDS, is geadresseerd dat de eerste hoofdtak, het operationele is, dat hier wordt voorbereid. De tweede grootste prioriteit is het veranderen van de organisatie die zich moet voorbereiden op hoofdtak 1 en dan moet daarvoor daadwerkelijk menselijke capaciteit en kwaliteit worden vrijgemaakt om dat te kunnen realiseren. Voorts verwijst spreker naar de wijze waarop de staatssecretaris zijn woorden heeft gekozen. Hij meent dat dit niet hoort bij de verantwoordelijkheid zoals een voorzitter van een overleg, een werkgever in dezen, zich hoort te gedragen. Hij hoort open en reëel overleg te voeren en dat op een fatsoenlijke wijze te doen. Op het moment dat hij kritiek heeft of het ergens niet mee eens is, is het zeker zo fatsoenlijk om de reactie van de centrales in ontvangst te nemen, hoe zij denken over de woorden die hij heeft gebruikt. Tenslotte zegt spreker zich te gaan beraden over de wijze waarop met deze situatie wordt verdergegaan. Spreker zegt het buitengewoon onfatsoenlijk te vinden van deze staatssecretaris, waarop hij dit overleg eigenlijk schoffeert.

De heer Ten Berg reageert dat hij zich aansluit bij het bovenstaande. De centrales gaan zich beraden. Hij heeft echter nog een vraag. Tijdens de vergadering van 8 juli 2025, heeft spreker gevraagd om inzichtelijk te maken wat de doorlooptijden zijn van de reorganisaties die nu gaan vallen onder de bijlage groei. Dat beeld heeft spreker nog niet gekregen, waarvoor hij aandacht vraagt inzake een volgende vergadering.

De heer Kropf reageert dat hij alle gevoelens en opmerkingen van zijn collega's hier aan tafel begrijpt. Hij stelt voor om deze vergadering te schorsen, zodat de vakcentrales zich verder kunnen beraden. Dit biedt de werkgever de gelegenheid om terug te gaan met hetgeen hier nu is opgehaald. Later kan dan worden bekeken of en wanneer deze vergadering kan worden hervat.

De voorzitter gaat mee in het voorstel om deze vergadering in onderling overleg te schorsen. Op een later moment zal worden bepaald wanneer partijen weer bij elkaar komen. Hij vraagt of er verder nog vragen of opmerkingen zijn aan de zijde van de centrales.

De heer Schuitema vult aan dat het goed is om dan af te spreken hoe voorlopig zal worden omgegaan met de bijlage groei. Dat weer opnieuw wordt vastgesteld hoe daaraan zoveel mogelijk invulling zal worden gegeven.

pm De voorzitter meent dat dit een goed punt is en dat het belangrijk is om dit expliciet te benoemen. Hij is er voorstander van om geen verandering aan te brengen in de situatie, zoals deze de afgelopen weken is beleefd ten opzichte van de vergadering van 8 juli 2025 en om daarmee op dezelfde manier om te blijven gaan. Hij meent dat de organisatie daarbij gebaad is, afgezien van het feit dat partijen hier aan tafel het er nog niet over eens zijn.

De voorzitter schorst de vergadering om 16:36 uur.

Agendapunt 3: Naleving SOD-afspraken 17 december 2024 (SOD/25.0021 + 1 bijlage)

Agendapunt 4: Voorwaardelijk ontslag (AP/25.0350 + 1 bijlage)

Agendapunt 5: Concept beleidsvoornemen LRP 1734 JKB Schieten van het CLAS (REO/25.0123)

Agendapunt 6: Aanstelling burger als brigade-generaal (SOD/25.0297)

Agendapunt 7: Rondvraag en afsluiting